

FF 5047

ALAPÍTVÁ 1951

közgazdász

MAGYARORSZÁG LEGRÉGBBEN MEGJELENŐ FELSOÓKTATÁSI LAPJA

LV. ÉVFOLYAM 5. SZÁM | 2014. SZEPTEMBER

MADÁCH TÉR

8 Megújuló Budapest

MOULIN ROUGE

17 több mint show(?)

PILLANATKÉPEK RIÓBÓL

Lesz miről nosztalgiázni

közgazdász

ALAPÍTVÁ 1951

MAGYARORSZÁG LEGRÉGBBEN MEGJELENŐ FELSOÓKTATÁSI LAPJA

LV. ÉVFOLYAM 5. SZÁM | 2014. SZEPTEMBER

MADÁCH TÉR

8 Megújuló Budapest

MOULIN ROUGE

több mint show(?)

PILLANATKÉPEK RIÓBÓL

Lesz miről nosztalgiázni

közgazdász

ALAPÍTVÁ 1951

MAGYARORSZÁG LEGRÉGBBEN MEGJELENŐ FELSOÓKTATÁSI LAPJA

LV. ÉVFOLYAM 5. SZÁM | 2014. SZEPTEMBER

MADÁCH TÉR

8 Megújuló Budapest

MOULIN ROUGE

több mint show(?)

PILLANATKÉPEK RIÓBÓL

Lesz miről nosztalgiázni

nyomdahi

BUDAPESTI CORVINUS EGYETEM
KÖZPONTI KÖNYVTÁR TULAJDONA

Egy szakítás is nehéz, de tovább kell lépni – interjú Csurgó Ádámmal

▲ PEKOLI MIKLÓS

Aktív és eredményes másfél év után június 30-án leköszönt a Gazdálkodástudományi Kar Hallgatói Önkormányzatának éléről Csurgó Ádám. A KÖZGÁZ! Team ötletgazdája az egyetemen eltöltött évek alatt kétdiplomás közgazdász lett, vele beszélgettünk a négyéves HÖK-ös múltjáról és az elért sikerekről.

Hogyan és mikor kerültél kapcsolatba a Közgáz Hallgatói Önkormányzatával?

2010 nyarán az egyik tag ajánlására felkerestem az akkori elnököt, Csarnai Csabát. Leültünk egyet beszélgetni, elmondtam neki a motivációimat, utána pedig rögtön el is kezdtem tevékenykedni a nulladik heti neptunoztatás során. Szavazati jogú tag ősszel lettem, a választásokon indulva bekerültem a GTK HÖK választmányába.

Mik voltak azok az általad említett motivációk?

Engem először nem vettek fel az egyetemre, egy év kihagyással, második próbálkozásra sikerült csak a felvételi. Emiatt két alapszakot is csináltam egyszerre, és ezek mellett szerettem volna végezni valamilyen közéleti tevékenységet is a hallgatókért, az egyetemért. Munkára még nem vágytam, lesz rá elegendő időm, viszont le akartam kötni a szabadidőmet valamivel. A HÖK pedig megtetszett az alapján, amit az egyik ismerősöm mesélt róla.

Miért pont a hallgatókért, az egyetemért szeretted volna valamit tenni?

Mindig is nagyon érdekelt az egyetem mint intézmény működése, bele szerettem volna látni. Nagyon sok olyan ismerősöm volt, aki egy évvel feletem járt, így mindig jól informált voltam elsőségeként is. Ezt azonban csak kevesen mondhatják el magukról, ezért úgy gondoltam, hogy ha a hallgatóknak plusz információkat szolgáltatnának, akkor az egyetemi élet minősége is megnőne. Ebből következik, hogy a HÖK-ön belül a kommunika-

ciós munkacsoportban kezdtem el aktívan tevékenykedni.

Nemrég befejeződő elnökségedig sok lépcső vezetett, mondhatni igazi „ranglétramászás”. Mi kell ennek az eléréséhez?

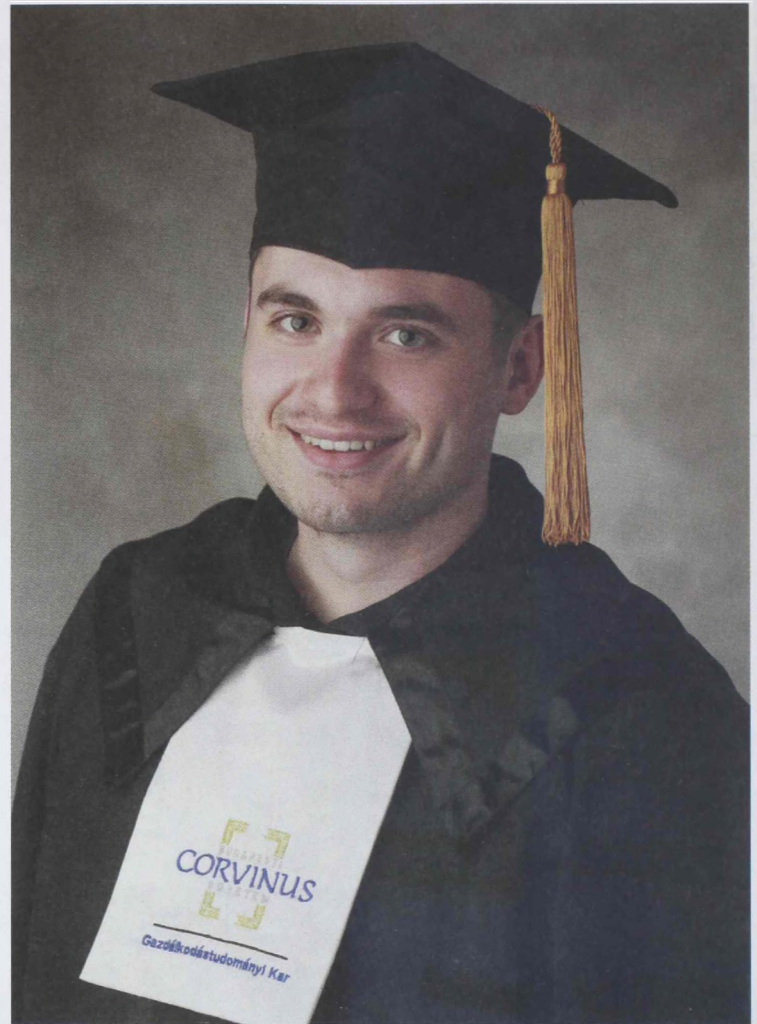
Választmányi tag után kommunikációs referens és alelnök, ezt követően pedig elnök lettem. Megfelelő munkamorál, szorgalom, normális kiállás, attitűd és kitartás mindenképpen szükséges. Én a kiválasztódásban hiszek: valaki, amikor szűkség van rá, kiemelkedik a tömegeből és vezetővé érik. Ehhez persze nagyon sokat kell dolgozni. Úgy kezdtem el 2010-ben HÖK-özni, hogy először szeretném megismerni a szervezetet, és ha idővel megfelelőnek találom rá, akkor elképzelhető, hogy célom lesz a feljebb lépés is. A HÖK-öt inspirálóan éreztem ebből a szempontból, és a választmány bizalmát is kiérdemeltem, így léptem mindig feljebb.

Mik voltak az elnökséged legnagyobb kihívásai?

Elődöm nagyon sok újítást vezetett be a szervezeten belül, nekem pedig az volt a célom, hogy ezt még jobbra és modernebbé tegyem. A legnagyobb kihívás pedig ennek a végrehajtása volt. Azzal indítottam a másfél évetem, hogy a teljes KÖZGÁZ! brand arculatát megújítottam, később fejlesztettük a kommunikációs csatornákat, megcsináltuk az elektronikus HÖK választást. Javítottuk a hallgatói juttatások rendszerét, a tanszéki pályázatokat, támogattuk a FinLab létrejöttét. Ezek nagy projektek, épp ezért kihívás volt, hogy ne kényelmesedjek bele egy-egy ilyenbe, hanem mindig újabba kezdjünk.

Melyek azok az eredmények, amelyekre a legszívesebben emlékszel vissza?

Nagyon büszke vagyok a KÖZGÁZ! Teamre, amelynek az alap gondolata tőlem származik, és úgy gondolom, jól valósítottuk meg; az említett e-választásra, ami egy nagyon előremutató projekt volt; a 2013-as KÖZGÁZ évzáró fesztiválra és a KÖZGÁZ! Facebook oldalra.

Miért volt hasznos a szervezetben eltöltött idő számodra?

Sokat fejlődtem emberileg, megtanultam irányítani egy harmincfős szervezetet, javult a konfliktuskezelési és problémamegoldási készségem is. Ezek mind olyan dolgok, amelyeket a későbbiekben nem kell a munkába állás után megszerezni, hiszen ezen már túl vagyok. Úgy gondolom, ez egy nagyon jó kilépő az egyetemi életből, hiszen nemcsak a tananyagot tettem magamévá, hanem ezeket a vezetői készségeket is.

Négy év hosszú idő, bizonyára nehéz elengedni csak úgy egy közösséget, a vezetői pozíciót.

Ha a lemondásom után közvetlenül kérdezted volna meg, akkor azt mondtam volna, hogy igencsak rossz érzés volt. Most már úgy érzem, túl vagyok rajta, viszont ezt a folyamatot tudatosan kell csinálni. Minden nehéz: egy költözés is nehéz, egy szakítás is az, ugyanúgy egy szervezetből való eltávolítás is. Hiányzik a légkör, de tudom azt, hogy valami újnak kell következnie – az ottani emberekkel kapcsolatban pedig most fog kiderülni, hogy ki az, akivel

megmarad a kapcsolat. Büszke vagyok arra, hogy a Gazdálkodástudományi Kar Hallgatói Önkormányzatában tag lehettem, és másfél éven keresztül képviselhettem elnökként a hallgatókat.

Hol folytatod az egyetem után?

Szeretnék egy évig munkatapasztalatot szerezni, utána pedig 2015 szeptemberétől külföldön tervezek egy éves mesterképzést elvégezni.

Az újság megjelenésekor kezdik meg a gólyák a tanévet. Miért lehet a HÖK vagy a KÖZGÁZ! Team vonzó számukra?

Az egyik legjobb dolog ezekben a szervezetekben, hogy annyit kapsz, amennyit beleteszel. Emberileg nagyon sokat ad, rengeteg kapcsolatra tehetsz szert, és az egyetem mellett végzett tevékenységként fogható fel – ami által szakmai tapasztalatot lehet szerezni. Ha pedig van egy jó ötleted, akkor itt meg tudod valósítani azt – ezt bizonyítja az elmúlt négy évem is. Ha valakinek vannak ilyen motivációi az egyetemen belül, akkor a HÖK és a KÖZGÁZ! Team támogatja ebben.

KEDVES OLVASÓKI!

Szeptemberi Közgazdász lapszámunkat, valamint a Corvinus Hallgatói Média-központ által készített Corvinus Offline magazin ISP és Gólya különszámaikat a szerkesztőségen kívül álló ok miatt nem tudtuk nyomtatásban megjelentetni – a Budapesti Corvinus Egyetem nyomdai partnerét ugyanis közbeszerzési eljárással kell kiválasztani, amelynek átfutási ideje jelenleg is tart. Ebből adódóan előfordulhatnak a tartalmat illetően már nem teljesen friss, illetve aktuális adatok, ezek miatt szíves elnézésüket kérjük, bízunk benne, hogy az októberi Közgazdász már az újságtartókba tud kerülni. Megértésüket köszönjük, kérjük, terjesszék az információt ismerőseiknek, kollégáiknak. Az említett három kiadvány a www.issuu.com/corvinusmedia oldalon olvasható.

AIESEC Global Expert Program

Úja lehetőség van külföldi munkakörnyezetben kipróbálni magad az AIESEC Global Expert programján keresztül. A program BSc harmadéves és MSc-s hallgatók számára nyitott, mellyel többek között marketing, pénzügy, IT és management területeken, gyakornoki program formájában szerezhetsz külföldi munkatapasztalatot. A programban való részvételhez regisztráció szükséges a bit.ly/aiesecinternship2014 oldalon.

Részletekért nézd meg az AIESEC BCE honlapját (bce.aiesec.hu/hallgatoknak), érdeklődj az E21-es irodában, vagy írd meg kérdéseidet a nikolett.bader@aiesec.net e-mail címre!

Vállalkozz Közgáz!

ÚJ DIÁKSZERVEZET AZ EGYETEMEN

Szeptembertől egy új, vállalkozás-fókuszú diákkör is elkezd működését a Közgázon. Célunk, hogy közösségként működve összefogjuk azokat a hallgatókat, akik érdeklődnek e téma iránt, legyen szó már vállalkozóról vagy a jövőben ezzel foglalkozni vágyókról.

Habár rengeteg diákszervezet és szakkollégium működik az egyetem falain belül, nem túlzás azt állítani, hogy jelenleg a Vállalkozz Közgáz az egyetlen, amely az említett szakmai profillal büszkélkedhet.

A szervezet működésének részét képezi a félévente megrendezendő, bárki által látogatható nyílt előadások megszervezése. Ezek az eseményeken sikeres hazai vállalkozók osztják meg tapasztalataikat, ismereteiket. A csoport tagjai számára belső, gyakorlati tudást elmélyítő, kurzusként tartott csoportos szemináriumokat biztosítunk. Ezek az órákon az említett projekt indításához és fenntartá-

sához szükséges tudás elmélyítése kap kiemelt figyelmet. Szeretnénk minden tagunknak kézzelfogható ismereteket nyújtani, amelyekkel eredményesen lehet érvényesülni egy cég alapításakor és menedzselésekor. Hangsúlyosan fontosnak tartjuk a hazai közéletben elcsépelet vállalkozó szó eredeti jelentésének visszaállítását egyetemünk diákjainak segítségével. Közösséget és tudásközpontot építünk, amely céljaink szerint későbbi vállalkozások születését is elősegítheti.

Főbb értékeink közé tartozik a szakmaiság, a fenntarthatóság és az etikus vállalkozói attitűd.

Jelenleg is tervezés alatt áll egyik legfontosabb programunk, egy vállalkozáskeltető, mely legkésőbb a következő félévtől elindul az egyetemen. A projekt célja és feladata tető alá hozni az ötleteket, a megvalósítókat, a finanszírozókat és az irányítókat.

Keress minket a vallalkozkozgaz@gmail.com e-mail címen, illetve a facebook.com/vallalkozkozgaz oldalon, ha felkeltettük az érdeklődésed!

Miért pont a SZISZ?

ASzéchenyi István Szakkollégium már több mint 27 éve várja azokat a szakmai elmélyülést kereső hallgatókat, akik a gyakorlati tudást interaktív, hallgató-orientált, kis létszámú kurzusokon szeretnék elsajátítani, és akiknek fontos a közösséghez tartozás és a társadalmi felelősségvállalás is.

A SZISZ egyik erőssége a szakmai rendszere. A szakkollégiumok között egyedinek számít a nálunk működő sávrendszer. Sávjainkon (law&economics, kormányzati gazdaságtan, pénzügyi közgazdaságtan, szociológia) négy féléven keresztül mélyülhetsz el különböző társadalomtudományok mentén az alkalmazott

közgazban. Ezen kívül ismeretbővítő kurzusaink is vannak, melyek tematikáját a SZISZ-esek érdeklődése alapján szervezzük, és a téma elismert szakértői tartják. Az aktív közösségi élet és az állandóan pezsgő szakmai légkör adja az igazi SZISZ-es életérzést. Az évközi előadásainkon és az Elsős Kurzusokon túl egyes táboraink az érdeklődők számára is nyitottak.

Az Elsős Napunk szeptember 24-én lesz. Itt egy aktuális témában tartott előadáson vehetsz részt, és megismerheted az őszi félév Elsős Kurzusait. A program után szívesen várunk egy kötetlenebb beszélgetésre.

Keress minket a szisz.hu-n, lájkold a Facebook oldalunkat, hogy ne maradj le programjainkról!

Bemutatkozik az AEGEE-Budapest

Az AEGEE (Európai Hallgatók Hálózatának Egyesülete) Európa egyik legnagyobb interdisciplinális és non-profit ifjúsági szervezete, több mint tizenhárom-ezer taggal Európa kétszáz városában. A szervezet az év folyamán számos csereprogramot, tréninget, konferenciát szervez, de legnépszerűbb projektje a Nyári Egyetemek, ami két hét aktív időtöltést jelent külföldön, nemzetközi társaságban.

A külföldi lehetőségek mellett változatos helyi szintű programokat is biztosítunk: az érdeklődők 3 munkacsoport (HR, PR és FR) és a főváros rejtett értékeit bemutató Budapest Projekt munkájába kapcsolódhatnak be, illetve számos szakmai és közösségi programon vehetnek részt. Emellett félévente szervezzük meg a Bevonó táborát és a tagok oktatását, fejlesztését elősegítő szakmai hétvégét.

Az AEGEE immáron az EVS (Európai Önkéntes Szolgálat) hivatalos küldő szervezete is, így segítségünkkel több hónapos önkéntes munkát is végezhetek külföldön. Az önkéntes munkát az érdeklődésednek megfelelő területen végezheted 2-12 hónapig. A heti 30-35 óra munka mellett zsebpénz, meghatározott számú szabadnap, utazási támogatás és nyelvvoktatás is jár a programban résztvevőknek.

Ha érdekel a szervezet, és szeretnél többet megtudni rólunk, gyere el szeptemberben a Budapesti Corvinus Egyetemen valamelyik infóestünkre, vagy keress meg minket az infópultoknál. Ezenkívül további információkat találhatsz a szervezet céljairól, a belépés menetéről és az aktuális programjainkról a honlapunkon (locals.aegee.org/budapest), Facebook-oldalunkon (facebook.com/AEGEE.Budapest), vagy írhatod nekünk az info@aegee-budapest.hu e-mail címre is.

Rövidhírek

▲ SÜLE ANDRÁS

EURÓPAI ESET-TANULMÁNYI SIKER

Corvinusosok nyerték a Nielsen European Business Case Competition 2014 esettanulmányi versenyt. A Hankiss Laura, Török Eszter, Lakatos György, Bodrogi Márton alkotta csapat a június 25-i athéni döntőben hét ország egyetemistái közül bizonyult a legjobbnak. Nyereményük egy egyhetes kiküldetés a dublini Nielsen irodába, ahol valós projektekben és egyéb, számukra szervezett programokon vehetnek részt.

DOBOGÓS DISSZERTÁCIÓ

Csillag Sára a Gazdálkodástudományi Kar Vezetéstudományi

Intézetének adjunktusa doktori értekezésével harmadik helyezést ért el az EDAMBA (European Doctoral Association in Management and Business Administration) versenyén. Az évenkénti rangos megmérettetésen több mint 50 európai intézmény legjobb doktori értekezései vetélkednek egymással. Díját szeptemberben az EDAMBA éves konferenciáján, Yorkban veheti át.

HAZAI ESET-TANULMÁNYI SIKER

Egyetemünk hallgatója, Rolek Tamás egyéniben és csapatban is diadalmaskodott „Az Év Esetoldója” versenyen. Június 14-én a Vialto Consulting budapesti székházában megtartott rendezvényen a 12 legjobb magyar

üzleti esettanulmány oldója vett részt, akiket a HBCS (Hungarian Business Case Society) által készített esettanulmány rangsor alapján választottak ki. A négyfős csapatokba rendezett versenyzők feladata a Gránit Bank menedzsmentjének való stratégiai tanácsadás volt.

BOLYAI JÁNOS KUTATÁSI ÖSZTÖNDÍJ

Idén is a Corvinus Egyetem több oktatója részesül a Magyar Tudományos Akadémia által alapított Bolyai János Kutatási Ösztöndíjből. A jelentős eredményeket elért, 45 évesnél fiatalabb kutatóknak járó támogatást a Bolyai-napon adták át az MTA Dísztermében. Az odaítélést tanúsító oklevelet intézményünkben Dr. Bartus Tamás, Benyóné Dr. György Zsuzsanna, Dr. Brodszky Valenti, Dr. Halász

Júlia, Dr. Mike Károly, valamint Dr. Molnár Tamás kapta meg. Külön elismerésben részesült Dr. Halász Júlia, a Genetika és Növénynevelés Tanészék docense, aki a legkiválóbbnak járó MTA Bolyai-plakett kítüntetést vette át az Akadémia elnökétől.

DIGITÁLIS TANANYAG

Lezárult a Budapesti Corvinus Egyetem két éves üzleti képzés- és tartalomfejlesztés projektje. Az Európai Unió támogatásával létrejött program során egyetemünk üzleti jellegű képzéseinek fejlesztésére került sor. Ennek keretein belül több tantárgy esetén digitális kiegészítő háttéranyag, online teszt- és feladatgyűjtemények, illetve videók készültek, amelyek színesebbé és élvezhetőbbé teszik a tanulást.

Pásztoróra Miskolcon

▲ KELEMEN LUCI

Örömmel hívom fel a belpolitikai katasztrófa-turizmus kedvelőinek figyelmét arra, hogy nem csak fővárosunkban lehet izgalmas csemegékre bukkanni. Míg Budapesten a baloldali torzsal-kodás elsősorban hatalomtechnikai természetű – avagy pestiesen szólva mindenki próbál a lehető legközelebb tolnakodni a húsosfazékhoz –, Miskolcon a történetnek van egy rendkívül izgalmas szociológiai íve is – itt mindenki próbál a lehető legközelebb tolnakodni a húsosfazékhoz, anélkül, hogy lerasszistáznák.

Történetünk főszereplője Pásztor Albert, Miskolc volt rendőrfőnöke. Elvileg független polgármester-jelölt, a gyakorlatban ott áll mögötte a magyar baloldal apraja-nagyja, egy része fogcsikorgatva, a másik komolyan lelken-dezve. A konfliktus oka? Egy 2009-es sajtótájékoztatón tett két megjegyzése: „[a]zt nyugodtan kijelenthetjük, hogy a közterületi rablások elkövetői cigány emberek. Igazából Miskolcon legfeljebb pénzintézetet vagy benzinkutat rabol ki magyar, minden más rablás viszont az ő részük.”, illetve „[k]isebbségi nemzetársainkkal nem megy az egymás mellett élés. Ennyi. Ennyi. Semmi több. Lehet ezt kibontogatni meg ragozni, e mögött ennyi van, és nem több, és nem más.” Mivel e sorok szerzője az állítások szociológiai, illetve rendészeti töltetét érdemben vizsgálni nem tudja, maradjunk a pusztá tényeknél, vegyük elő a popcornt,

és nézzük meg, hogyan kezelte ezt a kényes helyzetet a baloldal.

Ha csak a győzelmi esélyeket nézzük, a 2010-ben nyugdíjba vonult rendőrkapitány jelölése egyáltalán nem rossz ötlet. Miskolcon mind a mai napig komoly népszerűségnek örvend – amikor a fent idézett sajtótájékoztató után az országos rendőrfőkapitány felfüggesztette, egy szimpátiatüntetés hatására vissza is vonta az intézkedést. A hvg.hu értesülései szerint minden választói rétegben ő bizonyult a leg-támogatottabbnak, azaz „még a helyi romák is támogatnák Pásztort”.

Ez eddig rendben is van. Most már csak arra kell vigyázni, hogy ezt sikerüljön értelmesen kommunikálni. Ám mivel ezúttal is a baloldali tandem kényszerkeringőjéről van szó, gyorsan kiderült, hogy egy Michael Bay-szintű rendezőóriás se tudná felülmúlni a katasztrófafilmbe illő kommunikációs bohózatot. A nagy bejelentés után mindössze órákkal bejelentette az Együtt-PM, hogy nem támogatják Pásztort. A dolgot csak szórakoztatóbbá teszi, hogy a miskolci tagok igenis azt teszik, csak éppen a fővárosi elnökség van más véleményen. A központi diskurzus fölötti kontrollt nagyon gyorsan és nagyon látványosan veszítették el: egy héttel később a DK egyik képviselője ecsetelte az ATV-n, hogy, hát, nos, izé, van romabűnözés. Gyurcsány Ferencnek arról kellett magyarázkodnia, miért állt be hirtelen egy olyan ember mögé, akire 2009-ben még az igazságügy-miniszter küldte ominózus mondataiért.

Valószínűleg egy kezünkön meg

tudnánk számolni azon emberek számát, akik tudják, mi Pásztor Albert polgármesteri programja, és nem Pásztor Albert néven anyakönyvezték őket. A kivédhetetlen baklövés az volt az egész történetben, hogy olyan politikai szervezetek álltak be a volt rendőrkapitány mögé, amelyek korábbi nyilatkozataik miatt egész egyszerűen inkompatibilisek az ilyen mondatokkal. Mint mindent, ezt is le lehetett volna kommunikálni sikeresen – a politikai életben fedett már el ennél nagyobb furcsaságot is a bullshitgenerátor füstje – de az országos politikában hatalmas károkat okozott magának a baloldal azzal, hogy a legjobb válaszuk

kimerült a halk hümmögésben és a vállvonogatásban.

Még akkor is, ha Pásztor akár négyharmados többséggel is nyer Miskolcon, és pár év alatt olyan csodát tesz, hogy békemendet szerveznek neki a településen, az őt függetlenségétől függetlenül támogató pártok hosszabb távon többet veszítettek húzásukkal, mint amennyit nyerhetnek. A közelmúltban nem sokat foglalkozott a sajtó Pásztor úrral. Nagy összegben érdemes fogadni arra, hogy a választások napján közlekedve megint egyre többet és többet fogunk hallani a miskolci volt rendőrkapitányról. Lassan itt az ideje bekészíteni a következő adag popcornt.

Vezetőségi változások a Hallgatói Önkormányzatban

A Gazdálkodástudományi kar Hallgatói Önkormányzatának vezetője, Csurgó Ádám diplomaszerezése miatt június 30-i hatállyal lemondott pozíciójáról. A kari választmány Illés Richárdot választotta elnöknek, aki alelnökének Pekoli Miklóst kérte fel. Farkas Fanni, a Közgazdaságtudományi kar HÖK elnöke Erasmus-tanulmányai miatt nyár végétől külföldön tartózkodik, így augusztus 1-jén lemondott pozíciójáról. A kari HÖK Stan Róbertet választotta meg elnöknek a ciklus hátralévő részére.

REFERENSVÁLTOZÁSOK

A Közgáz Hallgatói Önkormányzata új referenseket választott a 2014-es év második felévére. Négy helyen történt változás az előző félévhez képest: a külügyekért Kárász István, az oktatási ügyekért Taksonyi Boglárka, a sportért Nguyen Marcell, a személyzeti tevékenységekért Ágoston Réka felel.

A BCE HÖK Tanácsa két új egyetemi HÖK referenst választott: Egyed Mátyást diákjelölti, Pálffy Gergelyt diákszervezeti referensnek.

“Lehet, hogy lesznek még közös történeteink Közgázon kívül is”

▲ KOVÁCS-DOBÁK GÉZA

“Négy, bencés gimnáziumban eltöltött év után némiképpen szokatlanul ért az a hatás, hogy öt éven keresztül Marx Károly szobra előtt kell elvonulnom reggelente és délutánonként” – mesélte egyetemünk T karának diplomaosztó ünnepségén Szijjártó Péter. Az akkor még a Külgazdasági és Külügyminisztérium parlamenti államtitkárként jelenlévő Szijjártó beszédében kiemelte, hogy igenis hosszú, kemény munka vezet egy corvinusos diplomájához. Folytonos versenyhelyzetnek vannak kitéve a hallgatók, de ahogy ők is, a való életben végül a diplomájuk is kiállja a próbát. Beszédében hangsúlyozta, hogy a világban végbemenő változásokra új stratégiát kell kidolgozni, amelynek egyik színtere a felsőoktatás. Ebben itthon a Budapesti Corvinus Egyetem játszik kiemelt szerepet.

A Nemzetközi kapcsolatok szak külügyi szakirányán végzett politikusként hangsúlyozta, hogy az új világrendhez egy olyan országra van szükség, amely

külgazdasági érdekeit érvényesíti külpolitikájában. Ehhez új tudás és új képzési formák kellene, ennek érdekében megújítják a diplomataképzéseket.

Szijjártó Péter jelezte, hogy ebben kifejezetten számítanak a Corvinus Egyetem oktatói gárdájára és végzett diákjaira. Intézményüket a keleti nyitás politikájának fontos alappilléreinek nevezte. Kiemelte, hogy a Corvinus ezt az irányt következetesen támogatta, nyitott volt arra, hogy ezt már az oktatás szintjén is megvalósítsa. A külpolitikai nyitást többek között csereprogramokkal segítette elő. Ennek példaként megemlítette a kelet-ázsiai szakértői mesterképzést, amit egyetemünk a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen karöltve 2014 szeptemberétől indított.

Beszéde végén reményét fejezte ki, hogy minél több, Corvinuson diplomázott diákkal dolgozhat “hosszan és sokáig” azon, hogy Magyarország versenyképes és sikeres legyen.

Marx fedezékbe vonul

Szeptemberben a Corvinus állandó egyetemtörténeti kiállítással gazdagodik, ahol az Egyetem és jogelődjeinek története, az intézmény múltja és jelene elevenedik meg.

Az évek óta tervezett tárlaton a Fővám téri épület északi bejáratánál lévő korábbi könyvesbolt mintegy hatvan négyzetméteres területén kap új helyet a Marx-szobor is, amely az utóbbi időben élénken foglalkoztatta a sajtót. Amint egyetemünk rektora, Dr. Rostoványi Zsolt több alkalommal is megfogalmazta, a szobor az egyetem egyik elődintézménye történetének része, így méltó helyét az egyetemtörténeti kiállításon lelheti meg. Helyére, az aulába még e tanév folyamán új, a „Corvinus-identitást” kifejező műalkotás kerül majd.

A kiállítás megnyitásának időpontjáról és programjáról a Corvinus Hírekből tájékozódhatnak az egyetemi polgárok.

Jön a KÖN – a Kulturális Örökség Napjai

▲ HORVÁTH MÁTÉ

Az egyik legjobb, legnagyobb érdeklődésre számot tartó kulturális és egyben honismereti rendezvény a Kulturális Örökség Napjai, melyet 2013 óta a Lechner Lajos Tudásközpont szervez országszerte. Az idén 15 éves hazai jubileumát ünneplő eseménysorozat az 1984-es alapítású Európai Örökség Napok magyarországi változata, célja megismertetni a polgárokkal környezetük értékeit, városok rejtett kincseit. Egyik legnagyobb erénye, hogy ilyenkor lehetőség van bejutni olyan helyszínekre is, amelyek az év többi napján a nagyközönség számára elérhetetlenek. Ezek lehetnek templomtornyok, kripták, szállodák, ideiglenesen vagy permanensen zárva tartó más műemlékek is. Az épületek bemutatását sok helyen szakavatott vezetők (építészek, művészettörténészek stb.) végzik, néhány helyszínen pedig ez alkalmából rendeznek időszaki kiállítást is. Gyakran az adott létesítmény történetét bemutató tárlattal, esetleg egyéb rendezvénnyel, például filmvetí-

téssel vagy beszélgetésekkel úgyszintén találkozhatnak az érdeklődők. Idén a fővárosban a látogatók megtekinthetik például az Országos Atomenergia Hivatal harmadik kerületi székházát vagy a Széchenyi és Gellért gyógyfürdőket. Vidéken pedig többek között a soproni Stornó-műtermet – amely az ország egyetlen teljes egészében megmaradt historizáló műhelye – de akár a fehérvársurgói Károlyi-kastélyt is be lehet járni. A rendezvény időpontja szeptember 20-21., a helyszínek és programok listája pedig megtalálható a www.oroksegnapok.hu weboldalon.

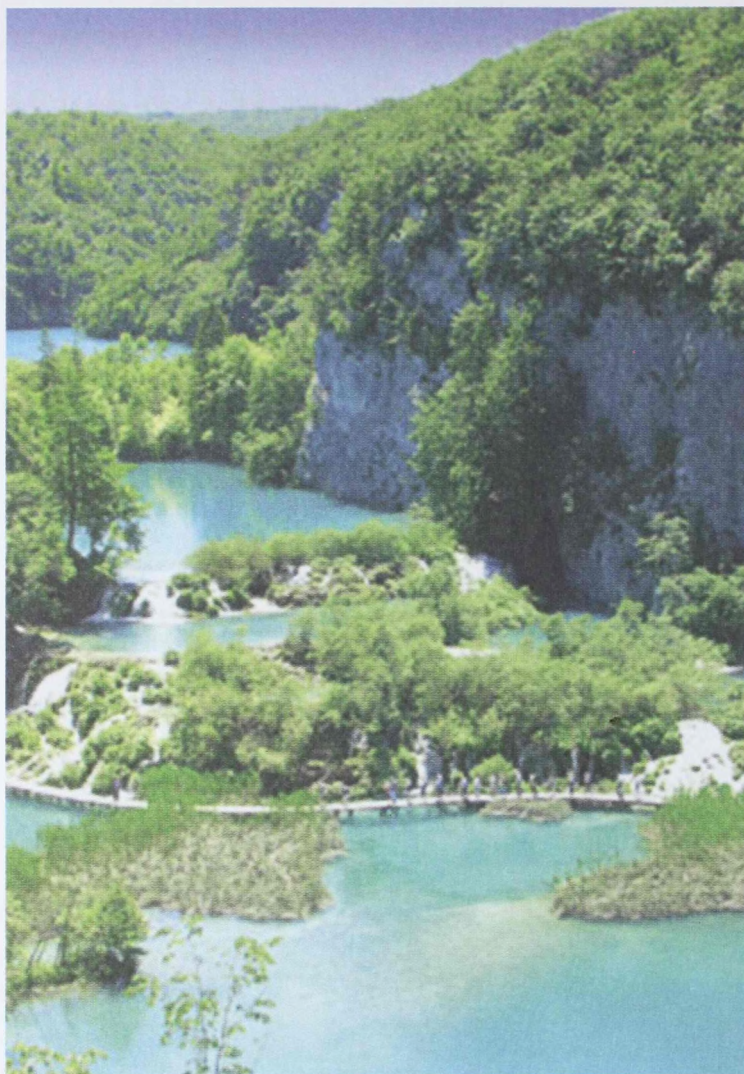

TÉRKépek

▲ HORVÁTH MÁTÉ

Kivételes fotókiállítás nyílt az Országház nemrég átadott látogatóközpontjában. A tárlat nem csak a fotóművészet iránt fogékonyaknak lehet érdekes, ugyanannyira számot tarthat egy építész, vagy akár a laikus érdeklődésére is. A kiállítás Wachsler Tamásnak, a Kosuth tér megújításáért felelős Steindl Imre Program vezetőjének – és nem melleleg kiváló városfotósnak – a tér rekonstrukcióját bemutató különleges és egyedi képeiből jött létre. Ezek nemcsak művészi alkotások, hanem ezzel együtt fontos kortörténeti dokumentu-

mok is, hiszen sokszor olyan helyekről vagy helyzetekben készültek, amelyek máskor nem láthatók. A hétköznapi, vagy annak tűnő témákat olyan látásmóddal mutatja be, amelynek hatására egy egyszerű burkolatminta vagy fényárnyék ellentét is különleges művészi értéké válik. A tárlaton látható és ott ki nem állított fotókból album készül, ennek megjelenése ősszel várható. A kiállítás előreláthatóan novemberig lesz megtekinthető, a parlamenti látogatások legvégén. Így tehát aki esetleg még nem, vagy régen járt volna az Országgyűlés épületében, annak érdemes a kiállítás végéig ellátogatni. A betekintés nemzeti ünnepeinken, így például október 23-án, ingyenes.

Summer is gone – and what have you done?

▲ MARIA KARLA REINALDO

There's more to summer pastimes than just music festivals – the world where the main goal seems to be to flood our veins with alcohol and listen to some good music – and it has an astounding amount of interesting. It is called "nature"!

Thanks to the European Union, we've got great opportunities to visit almost any part of this wonderful continent without legal hassles – and the experiences can be life-changing. Based on my personal experience, I can assure you that that countries like Croatia (with its amazing mosaic of islands), Slovakia and Romania can provide us with many exciting travel locations – and the best part is that the price of the adventure can be really low as well.

Of course, the big capital cities of Europe are always the object of interest, but acute observers often realize that it is possible to discover an equally exotic place to visit that is also a great destination – for half the price. Those countries of the Eastern and Central Europe are a great place to spend enjoyable time with the family and friends. The outdoor activities are great, but that does not tell the whole story.

Formidable cuisine and very kind service, closer than the London Soho and cheaper than the center of Rome... there is no reason not to pack your things and go next summer to a fishing village! You will find everything you need and many things you didn't even realize you'd need – apart from the smell of the fish, of course. The big capitals are over-appreciated: you won't find such a nice sunset there like the one I saw in Croatia!

Oktoberfest

▲ RITA JANKOWSKI

Am 20. September öffnet das Oktoberfest zum 181. mal seine Tore für Besucher aus aller Welt. Auf dem rund 31 Hektar großen Gelände wird Jahr für Jahr das realisiert, was sich der Durchschnitts-nichtdeutsche unter Deutschland, im besseren Fall unter Bayern vorstellt. Bier im Überfluss, Bratwürste und Brezeln, Männer in Lederhosen und Frauen die mit ihrer Oberweite – auch ein Dirndl perfekt ausfüllen können- (Zitat, Reiner Brüdele, FDP).

Jährlich zählt das größte Volksfest der Welt Rund 6 Millionen Besucher, in den letzten Jahren hat sich vor allem die Zahl der Ausländer: Italiener, Amerikaner, Australier vermehrfacht.

Über 7 Millionen Liter Bier schenken die Wirte jedes Jahr aus, ein ganz besonderes Gebräu dessen Alkoholgehalt das vom normalen Vollbier übersteigt (5,8%-6,4%). Das Bayern zu den teureren Bundesländern Deutschlands gehört bekommt man auch auf dem Oktoberfest zu spüren, für eine Maß (ein Liter Bier) muss man dieses Jahr knapp 10 Euro bezahlen, viele Zelte und auch bestimmte Ariele verlangen Eintritt.

Die Geschichte der Wiesn geht zurück auf das 19. Jahrhundert. 1810 wurde auf Vorschlag eines Unteroffiziers die Hochzeit von Ludwig von Bayern und Prinzessin Therese von Sachsen-Hildburghausen mit einem großen Pferderennen gefeiert. Ein Jahr später waren sich alle einig, dass das Fest auch in den nächsten Jahren stattfinden soll, am Anfang noch aus privaten Geldern, ab 1819 unter der Obhut der Stadt München. Immer mehr Attraktionen, Schausteller und Verkaufsbuden kamen hinzu, das einstige Pferderennen

und die Landwirtschaftsausstellung entwickelte sich zur riesigen Kirmes.

Heute kann man eine wieder andere Tendenz beobachten. Aus dem Volksfest ist ein Bierfest geworden, wo der Alkoholkonsum keine Grenzen mehr kennt. Aus dieser Entwicklung profitieren zwar die Wirte des Festes, die jedes Jahr Millionengewinne verzeichnen, die Stadt und Sicherheitsbehörden haben damit jedoch zu kämpfen. Auch die Musik hat sich im Laufe der Jahre eher dem jungen, internationalem Publikum angepasst. Zur Pop-, Schlager- und Partymusik wird auf den Wirtsbänken getanzt, das historische, des altbayrischen Oktoberfestes ging immer mehr verloren. 2005 versuchten die Veranstalter mit der sogenannten „ruhigen Wiesn“ da gegenzulenken und haben angeordnete in den Bierzelten bis 18 Uhr strikt nur Blasmusik zu spielen.

Kleines Kommentar zu dem Bundesland wo das ganze stattfindet: Bayern!

Es ist groß, es ist reich, es ist eigen. Ein separates Volk, fern ab von allem Deutschen. Wenn Deutschland Weltmeister wird, wird eigentlich Bayern-München Weltmeister, und die Welt erstrahlt in weiß-rot-blau. Ein guter Satz in einem Buch war einmal: „Typisch Deutsch ist es nicht typisch Deutsch sein zu wollen“, das Gegenteil könnte man von den Bayern behaupten. Und mit Bayern meint man nicht Zugezogenen, die aus den anderen Bundesländern die Mietpreise von München nach oben treiben. Damit meinen sich die Bayern selber, die Urbayern eben, die Sonntags früh ihre Weisswürste essen, zu Mittag in den Biergarten gehen und bis zum Abend dort bleiben, gemütlich bei einem Maß oder Zwei. Ein Weltoffenes Volk eben.

Climbing higher

Whenever the discussion is about higher education of Hungary, there is no way to look past the Corvinus University of Budapest – it has become a symbol of quality over the course of the last ten years. Needless to say, only the best high school students could apply successfully for our courses.

There is a well-oiled but also quite complicated system behind the applications. High school graduates could apply for plenty of programs of 70 universities and colleges in Hungary. The admission is based on a calculated score that takes a wide range of accomplishments into account (high school grades, final exam results, language exams, accomplishments in sport, your social background, etc). The score required for a state grant is usually a lot higher than the score required for general admission, but that also depends on a lot of different factors.

As there are generally many more applications than the quota, only the best applicants get admission to Corvinus University of Budapest. Over 2500 Hungarian and 1500 international students choose this institution for their studies.

The statistics show that Corvinus has an excellent reputation among the higher education institutions – not only at home but and on international level as well. Various domestic and international rankings prove this fact:

Corvinus University of Budapest has been ranked 651-700 in the 2013 QS World University Rankings. It is

made up of six indicators: academic reputation (40%), employer reputation (10%), faculty student ratio (20%), citations per faculty (20%), international students (5%) and international faculty (5%). The rankings also confirm that our university is listed in the top 200 higher education institutions of the world in the field of Agriculture and Forestry.

Since 2005, the Master's in Business Administration programme of the Faculty of Business Administration is ranked by Financial Times. We are proud to have reached a high position in the ranking of pre-experience master programmes in management every year out of the best programmes offered by the leading business schools across Europe. The CEMS MIM Programme – of which Corvinus is the only Hungarian member) has a very high ranking.

21 postgraduate programmes of the university have been included in the Eduniversal Ranking of the Best Masters and MBA Programs Worldwide in 2012. The ranking has been initiated with the support of the Eduniversal International Scientific Committee and is based on the following three main criteria: reputation of the programme, salary of the 1st employment of the graduates, satisfaction of the students.

As prestigious as these awards are, the guarantee of a great future is the diverse knowledge and experience which our students accumulate over the course of their studies. You've got great tools at your disposal, be sure to take advantage of them!

Where the world opens

Welcome to one of the most international universities of Hungary. Corvinus had over 1500 non-Hungarian students last semester: as such, there has to be an organization which helps their integration into the "Közgáz" and the university's atmosphere. This organization is the Students' Union (also known as Közgáz Team or HÖK). It helps you to get involved in this huge party. An important part of the Students' Union is the International Relations Team. It acts as an intermediary and its mission is to create an international community: one which can show how multiculturalism can work on a high level – at least in the future's intelligentsia.

To support this, we've created "Corvinus World" which is our university's English language media. As you can see, the name of this column is exactly the same – of course, you can also find out more on our Facebook page as well ([facebook.com/corvinusinternational](https://www.facebook.com/corvinusinternational)). You'll be able to find lots of important up to date information which can be important for you and will go a long way in ensuring that you will have a great time at out university.

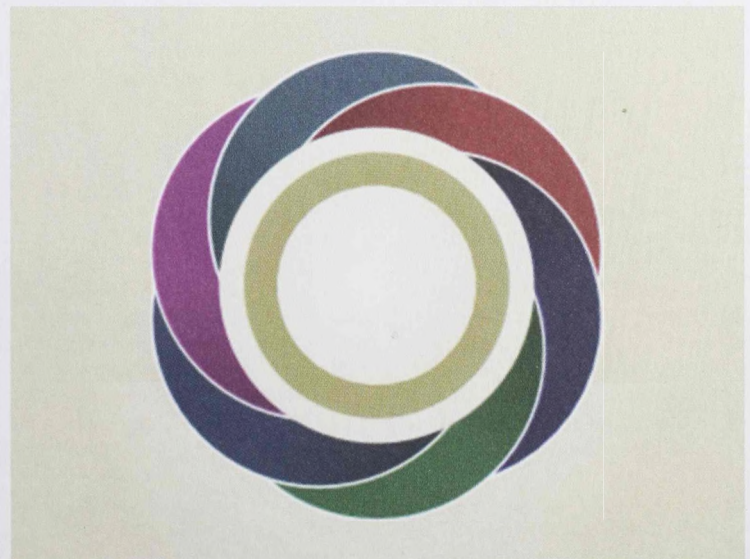
What does the Students' Union do in Corvinus, you ask? The answer is simple: a lot! The representation of students – organizing parties – you name it, they are doing all of these for you. Just like the whole university, we are trying to stress the international aspect – and that is why we are trying to involve you in our job. We are proud of the many successful examples of this:

one of the journalists at the Corvinus Students' Media Centre (CHM) is from Cuban; the International Relations Team itself consists of members from six different countries; the Chinese Students Association has been founded as recently as the last semester...

We are, of course, not alone. Each and every single one of the students' associations are in cooperation with us (AEGEE, AIESEC, Air, CCSA, etc.) and, needless to say, we are also in contact with all the educational offices, the International Office and the International Studies Program Office to make your staying here as comfortable as possible.

We are also organizing you some international events as well like the International Day, where, among other programs, an International Culinary Competition will take place. The Erasmus Expo lets you get to know more about the possibilities of international study. Our International Christmas will be the finishing ceremony of our semester-long charity program for an underprivileged country and for a Hungarian orphaned house – but of course you are more than welcomed to our fabulous parties as well, where you can immediately realize that you came to the right place when it comes to your studies. It will be well worth to be a part of these events and great experiences. We hope you will really enjoy your stay in this beautiful city!

If you'd like to know more about becoming a part of our team, you can always contact us on the following address: kikulugy@gmail.com

Madách tér

▲ HORVÁTH MÁTÉ

Budapest talán legújabb, teljes ráncfelvarráson átesett köztere a hetedik kerületi Madách tér. A város egyik legjobb adottságú, a Madách-bérházaknak köszönhetően pedig az egyik legjobb hangulatú tere kiváló esélyekkel indult, hogy a felújítás után a főváros új kedvence legyen. Örvendetes volt az önkormányzat döntése, miszerint az addig csak parkolónak használt, ám elhelyezkedése (a Deák tér/Erzsébet tér és a Bulinegyed, a budapesti éjszakai élet két legfontosabb központja között található) okán sokkal többre hivatott tér a felújítás után végre bekapcsolódhatna a város vérkeringésébe.

Példaértékű és előremutató volt az előzetes hallgatói ötletpályázat lebonyolítása is, ezek miatt akár azt is gondolhattuk volna, hogy elindult valami változás a városvezetés hozzáállásában. A beérkezett 36 pályamunkából szakmai zsűri választotta ki a legjobb hat tervet. Ezekre szavazhattak internetes felületen keresztül a kerület lakosai, s úgy tűnt, az ő véleményük lesz a döntő. De sajnos ez a tündérmesébe illő történet csak a végleges kiviteli tervek nyilvánosságra hozataláig tartott.

A kiírásnak és a városlakók elvárásainak, igényeinek megfelelően a végleges terv valóban figyelembe vette a hely történelmi adottságait, a környező épületek építészeti minőségét, a közeli Andrassy út és Szent István Bazilika eleganciáját. A legérdekesebb kiírói elvárás, szempont, a korábban itt található Közmunkatanács üléstermé-

nek szellemiségéhez való idomulás.

A napvilágra került végső látványtervek már szinte semmit nem tartalmaztak a nyertes pályamunka részletmegoldásaiból, csak körvonalaiiban őrizték annak alap gondolatát, vagyis a nyílt, letisztult, sallangoktól mentes köztér ötletét. De ez még nem is lett volna probléma, hiszen a végső mesterterv valójában a legtöbb pályázatból tartalmazott ötleteket, elképzeléseket, így talán még jobb is lett, mint a díjnyertes pályamunka. A lakossági szavazásra összesen 1325 voks érkezett be, közülük 808-an a Hertel Anna, Magyar Sára Borbála és Minh Duc Nguyen által jegyzett 'D' jelű pályatervet találták a legjobbnak. A lakosság véleménye azonban nem volt ügödöntő, a végleges terv elkészítésekor „összefésültük a koncepciókat, minden díjazott pályaműből felhasznál-

náltuk azokat az elemeket, amelyek megvalósíthatóak voltak” – írta az önkormányzat annak idején.

Ennek a végleges elképzelésnek a látványterv alapján is megvoltak a sajnos elég gyakori tájépítészeti gyermekbetegségei. Önálló térként értelmezte a területet, holott az egyik oldalával szervesen kapcsolódik a szintén nemrég megújult Károly körúthoz. Ilyen kis alapterületű köztér esetében nem szabadott volna, és felesleges is volt új burkolattípust bevezetni, a Kiskörúton megszeretett úgynevezett 'K-kő' használata tökéletesen megfelelő lett volna. És sajnos, mint az átadás után kiderült, ez az új térkő a felújítás leggyengébb láncszeme, anyagminősége, koszolódása és a lefektetés pontatlansága miatt. Ezzel szemben szerencsére bizonyos elemeiben idomult a Károly körúthoz. Itt is megjelennek a kocka alakúra nyírt díszfák (bár a terveken itt is összenöve ábrázolták, pedig az említett előző projekt hasonló fájnak esetében

azóta már látjuk, hogy ez sosem fog megvalósulni), illetve a járófelület síkjából kiemelkedő dombornyomott beton térelemek.

A projekt, végül kis csúszással, az októberi munkakezdést követően nyár elejére fejeződött be, így a tervezési, pályázati folyamattal együtt közel két év alatt valósult meg. Az átadást és pár hetes használatot követően sajnos kiderültek a kivitelezés és tervezés hibái (a gyenge minőségű térkő, a tér közepén szervesen elhelyezkedő, süllyesztett vízarchitektúra, a Károly körút figyelmen kívül hagyása az említett esetekben), de ezektől eltekintve a felújítás mérlege összességében pozitívnak tekinthető. Mi sem mutatja ezt jobban, mint a tér körüli árkadokat gyorsan birtokba vevő vendéglátóegységek teraszai, illetve a padokon üldögélő, beszélgető helyiek. Ez utóbbi különösen biztató, hiszen a tér végeredményében nekik készült.

Mibola?

▲ KALLA KRISZTINA

Hónapok óta cikkeznek a megállíthatatlan ebolajárványról, mely legfrissebb információink szerint már közel kétezer embert fertőzött meg és több mint ezer beteg halálát okozta (2014 augusztusáig). A számok egyre növekednek, a WHO (Egészségügyi Világszervezet) szerint pedig sokkal több a fertőzött, mint ahogyan azt a megbecsült adatok mutatják. De pontosan mitől is kell félnünk ennyire?

Az ebola egy súlyos, magas halálozási aránnyal járó vírusos megbetegedés. Alig negyven éve ismerjük – 1976-ban fedezték fel. A Kongói Demokratikus Köztársaságban okozott

először járványt, nevét az itt található Ebola folyóról kapta. Potenciális biológiai fegyvernek tartják, mivel a legfertőzőbb emberi kórokozók közé tartozik.

Eredete és lappangási helye még nem teljesen tisztázott, a kutatások megállás nélkül folynak. Legvalószínűbb terjesztői a gyümölcsseví denevérek lehetnek. Tudósok kiderítették, hogy az 1976-os járvány egy zairei pamutgyárból indult, melynek közvetlen környezetében jelentős denevérpopláció lakott. Rajtuk kívül még számtalan élőlény fordult elő a környéken, így a vírus több fajban is tenyészhetett. Hogy megtalálják annak „forrását”, tizenkilenc állat- és huszonnégy növényfajt oltottak be a kórokozóval. Ezek közül csak a denevérek fertőződ-

tek meg, azonban a betegség tüneteit nem fedték fel rajtuk sem, így tökéletes hordozónak minősültek. Ezt követően 2002 és 2003 között körülbelül ezer állatot, köztük hétszáz vadon élő denevért gyűjtöttek be Gabon és a Kongói Köztársaság területéről, ebből tizenhárom gyümölcsseví denevérből sikerült kimutatni a vírus RNS-ét. A vizsgálatok végéig összesen három denevérfajban mutatták ki a fertőzés jeleit, így jelenleg ezek számítanak az ebola legvalószínűbb természetes forrásának.

Minden bizonnyal nem közvetlenül a vírust hordozó denevérek betegítik meg az embert, bár tény, hogy elsősorban Nyugat-Afrikában a helyi lakosság a denevéreket élelemként is fogyasztja. Nagyobb veszélyt jelent azonban a főemlősökkel való kapcsolatba kerülés. Ez elsősorban hangzik, viszont már egy csepp vér

vagy nyál is képes fertőzni – Afrika szegényebb területein pedig nem igazán felelt a tisztálkodási és higiéniaiás tevékenységekkel kapcsolatos kultúra.

A betegség eleinte a klasszikus vírustermelés tüneteivel jelentkezik (például láz és izomfájdalmak), éppen ezért sajnos nehéz korán felismerni. A betegség előrehaladtával kialakulnak a vérzéses lázra jellemző tünetek, végül többszervi elégtelenség alakul ki. Ellenszere és védőoltása még nem ismert, megelőzésére az eddigi legjobb megoldás a fertőzött területek és emberek elkerülése és az alapos tisztálkodás, szappanos kézmosás – a vírus rendkívül érzékeny a tisztítószerekre.

Habár a tudósok szerint országunkban csupán nagyon kis valószínűséggel jelenhet meg a kór, nem árt az óvatosság. A vírusok nem tartják tiszteletben az országhatárokat.

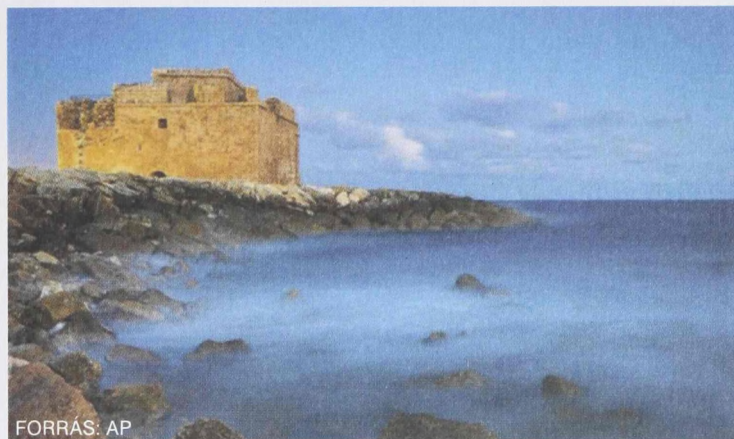
Ciprus, az álmok szigete?

▲ KALLA KRISZTINA

Apró földdarab a kékségben, turistaparadicsom. A narancs- és citromfákkal szegélyezett utak, a rendkívül gazdag állatvilág felejthetetlen élményt nyújt mindenkinek. 1974-ben a törökök megszállták az északi felét, mely a mai napig kettéosztja az országot és a fővárost, Nicosiát. Jelenleg is folynak a tárgyalások a két terület újraegyesítésével kapcsolatban. Vajon milyen

lehet itt élni és dolgozni? Az alábbiakban a sziget nem megszállt területét mutatom be.

Ciprus déli felén a hivatalos nyelv a görög, de a legtöbben beszélnek angolul is, ami segítség lehet a munkavállalásban. A magyar állampolgárok az EU-szabályok szerint vízummentesen utazhatnak a köztársaságba. Az országba való belépéshez elegendő a személyi igazolvány, ugyanakkor a tűzszüneti vonalon csak útlevéllel vagy az új, kártyaformátumú személyigazolvánnyal lehet átkelni.

FORRÁS: AP

A terület infrastruktúrája fejlett, s bár ugyanez nem mondható el a tömegközlekedési rendszerről is, tény, hogy a helyzet az utóbbi években sokat javult, és további beruházásokat is terveznek. A közlekedésben a balra tarts szabály érvényes; bérelt autóval sok helyre el lehet jutni.

Három hónap ott tartózkodást követően be kell jelentkezni a ciprusi bevándorlási hivatalban és tartózkodási lapot, úgynevezett „yellow slipet” kell igényelni; az engedély kiváltásához a munkaadó igazolását is kéri. A munkaerőpiacra egyénileg vagy közvetítőn keresztül lehet bejutni.

A béreket euróban folyósítják. A kötelező kifizetéseket (mint például a jövedelemadó vagy a társadalombiztosítási járulékokat) a munkavállaló köteles megfizetni, ezeket levonják a bérből, egyéb adó nincs. Szakmán-

ként, illetve szektoronként meghatározott minimálbért alkalmaznak, ez viszont a dolgozók többségére nem vonatkozik. Ajánlott előzetesen tájékozódni a megélhetési költségekről is, mert ezek hazánkhoz képest lényegesen magasabbak.

Ciprus csábító lehet számunkra, viszont a rendkívül meleg és párás nyári időben nehéz dolgozni. A tél ugyan enyhe, de a legtöbb lakásban nincs fűtési lehetőség, és a szigetelés is több helyen rossz. A hűtés és fűtés elektromos berendezésekkel megoldható, ám ezek költsége meglehetősen magas. Mindezekon kívül azt érdemes még tudni, hogy utazás előtt nincs ajánlott védőoltás, és az egészségügyi körülmények hazánkhoz hasonlóak. Fertőzés- és járványveszélytől sem kell tartani a környéken, ellenben a csapvíz fogyasztása nem ajánlott.

Csapidák és védőhálók a karrier dzsungelében

▲ BÁRTFAI ESZTER

Valószínűleg mindenki betéve tudja az olyan – szinte már klisékké degradálódott – munkahelykeresési és -megtartási tanácsokat, mint: legyünk udvariasak és előzékenyek, mosolyogjunk sokat (amik egyébként is alapvető viselkedési-erkölcsi normák), vagy elsőként érkezzünk a munkahelyre, és utolsóként hagyjuk el és hasonló. Vannak azonban olyan dolgok, amelyekről talán nem is gondolnánk, mi minden múlhat rajtuk új vagy régi munkahely, kollégák esetében. Számos szakmai oldal, fórum foglalkozik azzal, hogy mire érdemes figyelni a karrierépítés során. Jelen cikk (melyet reményeink szerint nemcsak a pályakezdők, hanem a már dolgozó

hallgatók is hasznosnak fognak találni) ebben próbál némi iránymutatást adni.

Új állás esetén az első hetekben kapott ebéd- vagy egyéb meghívásokat erősen ajánlott elfogadni – elvégre ezek az informális találkozások fontos részét képezik a szocializációnak, és visszautasítás vagy egyéb kifogások esetén megvan az esélye, hogy leírjanak a munkatársak. Szintén nem érdemes vélt vagy valós jogosultságainkat vagy elkötelezettségünket éreztetni vagy hangoztatni. Ehelyett inkább fókuszáljunk a nekünk segítőkkel szembeni hálára és a saját munkánkban való igyekezetre.

Sokan abban a hitben élnek, hogy a túlorázásban (amelyre a kezdők hajlamosak is) megmutatókozó szorgalom kifizetődő, azonban ez hátrányos is lehet a karriert illetően. A túlvállalás okozta stressz, szétszórtság és kime-

rültség az egyéni teherbíróképesség-határunk elérését jelezheti, ami miatt előléptetésekről vagy kihívást jelentő projektekről maradhatunk le.

Apró projektek: érdemes átgondolni, mit tehetünk (a saját feladatkörünkön belül) annak érdekében, hogy az utánunk következő fázisért felelős személy munkáját megkönnyítsük. A szolgálatkészség lehetőségei itt nem érnek véget: felettesünk elhúzódó problémájának megoldása, vagy akár csak asszisztenciányújtás révén megágyazhatunk a majdani előléptetésnek. Ezen kívül e téren nyomhat még az is a latban, hogy magunkra vállalunk-e más feladatokat és felelőségeket a kiosztotakon kívül. Ehhez érdemes feszegetni a határokat, kreatívan gondolkodni, bátran előállni eredeti ötletekkel – a végén akár a vállalat számára sokat számító értéket is létrehozhatunk.

A segítségnyújtás apró gesztusokban és előzékenységekben is megmutatkozik, melyek bármennyire is jelentéktelennek tűnnek, nem elhanyagolandók. Nem altruizmusról van

szó, csupán arról, hogy járjunk nyitott szemmel, s adott helyzetben például nyissuk ki az ajtót, intézzünk el egy telefonhívást, akinek éppen szüksége van rá – amikből direkt és azonnali haszon nem származik, viszont idővel kifizetődhetnek ezek a csekélységek. A kapcsolatépítés fontosságáról szintén sokaktól, sokszor hallhattunk már – de azt talán még nem, hogy az elmenő kollégák gyakran értékebb tőkét jelentenek, mint a jelenlegiek, hisz általuk (illetve új állásukon keresztül, az ún. gyenge kötéseknek köszönhetően) jelentős mértékben bővíthet kapcsolati hálóink.

Ami a képességeket illeti, a hiányosságokra, gyengeségekre (úgymondvakfoltokra) tekintünk fejlődési lehetőségekként (bármennyire is bántja az egónkat). Ehhez kérhetjük kollégáink segítségét, hogy eltanuljuk ezeket a készségeket. Továbbá tanácsos szem előtt tartani a horizontális tudásbővítést, hiszen széleskörű tapasztalatokkal felvértezve olykor könnyebb előrejutni, mint elmélyült specializációval.

Erre számíts a diplomáddal

▲ SÜLE ANDRÁS

Időnként újra és újra felmerül a kérdés: mennyit is ér a diplománk? Nem mintha haszonelvű materialista pénzhajhászok lennénk, de érdemes tisztában lennünk azzal, hogy az egyetem után milyen lehetőségek várnak ránk. Szerencsére az Európai Unió támogatásával a TÁMOP 4.1.3. program keretében létrejött Diplomás Pályakövetési Rendszer segítségével bármikor megtudhatjuk ezt. A diplomantul.hu-n fellelhető adatok közül szemezgettünk.

A legzsírosabb állások a G karosokat várják: pályakezdőként havi 246 ezer forintos átlagbért tehetnek zsebre. A sok gyakornoki lehetőségnek

köszönhetően ráadásul az ezeken a szakokon tanulók fele már az abszolútórium megszerzésekor főállásban dolgozik.

Még jobb a helyzetük az Élelmiszertudományi Kar hallgatóinak. Közülük a záróvizsgára készülő 79,5%-a helyezkedett el átlagosan 190 ezer forint kezdőkeresetért. A diploma után munkába álló ÉTK-sok már sokkal nagyobb kihívással szembesülhetnek: akár hat hónapot is eltölthetnek álláskeresőssel. Azt tanácsolnám ezért az itt tanulóknak, hogy már corvinusosként kezdjék meg karrierépítésüket.

A tájépitészeknek is ugyanezt javasolnám, hiszen a legszorgalmasabb diákok 73,1%-a már a végzéskor állást talál, a kevésbé ambíciózusoknak

viszont szintén nagyjából fél évig kell a munkaerőpiacon versenyezniük.

A lustálkodó T karosok ellenben megnyugodhatnak: a mi büfészakjainkon ritkán fordul elő, hogy a szakdolgozat elkészítése mellett még a munkánkra is oda kelljen figyelni, ugyanis a társadalomtudományokat hallgatók kb. 7%-a dolgozik főállásban tanulmányai mellett. A diploma megszerzése után mégis minden hónap elején átlagosan 214 ezer forinttal gazdagodhatunk, gyakran valutában, hiszen az itt végzettek majdnem negyede külföldön vállal munkát.

A kertészkarosok között a legkisebb arányú a versenyszférában való elhelyezkedés (57,4%), ezért az itt végzőknek érdemes barátkozniuk az állami vállalatok, valamint a helyi önkormányzatok tisztviselőivel. A kapcsolatépítés már csak azért is fontos, mert a KeTK-n a legmagasabb a pályaelhagyók aránya (25,5%). Azonban annak sincs oka szomorkodni,

aki ide került be, hiszen a végzettek átlagos kezdőjövedelme felülmúlja az ELTE-sékét.

A K karosoknak sem fog felkopni az álluk, hiszen az első keresetük középértéke csak pár ezer forinttal marad el a G karosokétól. Mindazonáltal, ha nem vagy benne abban a 22,6%-ban, aki a záróvizsgázáskor már főállásban dolgozik, akkor átlagosan kb. négy hónapig kereshetsz munkát. Szerényen azt a tippet adnánk, hogy ásd bele magad a szakmádba még az utolsó féléved előtt.

A corvinusos diploma hazánkban és szerte Európában értékesnek számít. A sikeres karriert azzal szavatolhatjuk, ha tisztában vagyunk pályánk egyéni sajátosságaival, kihívásaival. A diplomantul.hu remek támpontot nyújt, a személyes ismeretsegek, szakmai találkozók azonban még ennél is jobbak. Ne feledd: a sikerhez vezető úton az sokkal gyorsabban halad, aki térképet is rajzol hozzá!

Közösségi oldal nem csak üzletembereknek

▲ RUBIN ESZTER

Ha esetleg megszállottja vagy a Facebooknak, akkor talán ideje elgondolkozni azon, hogy felteszed-e magad egy szakmai közösségi oldal kapcsolatháló-térképére is. Előbbi kapcsán sokan mondogatják, hogy aki ott nem található meg, az nem is létezik. Utóbbinál ez úgy hangzik: aki jelen van a munkaerőpiacon, az jelen van a LinkedIn-en is. Noha itthon még csak most kezd beépülni az emberek tudatába, az üzleti kommunikációt és kapcsolat kiépítést lehetővé tevő weblap már 2002 óta létezik. Növekvő népszerűségének köszönhetően pedig immár 20 nyelven elérhető, köztük magyarul is.

Nem ismeretlen a LinkedIn világa

a fölötté bábáskodó üzletembereknek: az alapítónak a PayPal volt az első nagy dobása, a cég jelenlegi igazgatója pedig nem más, mint a Yahoo volt ügyvezetője. Hosszú út vezetett a sikerig, de mára ez a korszakalkotó médium több mint 300 milliós tagsággal rendelkezik. Ha csak az itthoni viszonylatot nézzük, elmondhatjuk, hogy minden ötödik percben egy újabb magyar felhasználó regisztrál a szakmai oldalon.

A weboldal elsődleges célja az üzletkötés, valamint a munkaerő célba juttatása, ami nagyban meg tudja könnyíteni az üzleti szegmensben dolgozók életét. Amennyiben például egy Budapesten élő üzletasszony éppen egy chicagói üzletemberrel vagy céggel szeretne tárgyalni, legegyszerűbb a LinkedIn-en megkeresnie az illetőt. A közösségi háló emellett marketing-funkcióval is rendelkezik: a szerkesztők

ügyelnek arra, hogy mindenkihez csak a releváns megkeresések jussanak el.

A felhasználói profil gyakorlatilag hasonló egy CV-hez, csak jóval terjedelmesebb és persze beszédesebb: részletekbe menően lehet taglalni a tanulmányokat és munkahelyeket, az ott szerzett tapasztalatokkal, elvégzett feladatokkal, tevékenységekkel kiegészítve; meg lehet adni az érdeklődési kört és a készségeket is – amelyek egyúttal címkékként is funkcionálnak. Mindezekon felül található hírfolyam és üzenőfal is.

A fentiek tükrében, a LinkedIn-fiók kicsit olyan, mint egy termékajánló saját magunkról, amely abban segít másokat, hogy megtaláljanak minket, ami nemcsak állásajánlatot hozhat nekünk, hanem felkéréseket is, például felmérésekben és kutatásokban való részvételre. A böngészés egyébként nagyon sokszínű, hiszen keresünk iparág, cég, előző cég és hasonló szakma alapján is. Mindemellett él még egy vice versa ajánlós rendszer is, melynek lényege, hogy minél többen

ajánlanak valakit, annál pozitívabb kép alakulhat ki róla – olyan ez, mint egy szállodánál a csillagok száma.

Ha valakinek esetleg problémát okoz kiigazodni az oldalon, annak bátran ajánlom a témával foglalkozó számos blog és könyv mellett a www.drlinkedin.hu-t, amelyen egy profi magyar szakértő nyújt eligazodást a funkciók között. Érdemes tehát kipróbálni ezt a munkaerőpiacot integráló közösségi oldalt.

Egy jó LinkedIn-profil igen ütőképes és hatékony önmenedzselési eszköz lehet, mellyel ki lehet tűnni a tömegből, s még az önéletrajzban is jól mutathat. Nem utolsósorban pedig egy finomra kalibrált szűrő is, mely megkönnyíti és kiegészíti az állásvadászatot. A számtalan előny és felhasználási lehetőség azonban nem jelenti azt, hogy hátrádló lehetünk a fotelban, abban a hitben, hogy azonnal záporozni fognak az ajánlatok, ugyanis a lassú viz partot mos elve ugyanúgy érvényesül a karrier és kapcsolati háló építésében, mint a munkakeresésben.

LinkedIn

TM

Hátrább az agarakkal, ha kérhetem

▲ KELEMEN LUCI

Valahol nagyon szórakoztató, hogy mennyire felkapta a politikai szféra a drága jó Karl földbe gyökerezett lábainak arrébbpakolását, tekintve, hogy Dr. Rostoványi Zsolt már 2012-ben (!) jelezte a hvg.hu-nak adott interjújában, hogy egy új szimbólum veheti át a helyét. Ennek fényében igyekeztünk a diskurzust a következő pár oldalon elsősorban a szoborra és az emberre – egyetemi szimbólumunkra és Karl Marxra – korlátozni, távol a pártoskodás zajától, már amennyire ez természetesen lehetséges anélkül, hogy a homokba dugnánk a fejünket.

Ettől még azonban szerintem nem szabad megfélekezni arról, hogy hirtelen mennyi barátja, rokona és üzletfele lett a szobornak (és állítólag az egyetemnek) a közelmúltban a politikai szférából, elsősorban onnan, ahonnan a jelenlegi kormány minden megnyilvánulása egy patás ördög harakolásával ér fel. Mókásnak és valahol nagyon szomorúnak tartom ugyanis, hogy egy szobor nagyobb média-visszhangot és -diskurzust, több szimpátiatüntetést és több nyilatkozó ellenzéki politikust hozott a Corvinus konyhájára, mint az egyetem feldarabolásáról vagy egy budapesti kolosszusba való beolvasztásáról csiripelő madárcák együttesen.

Az ideális állapot természetesen az, amikor a politika egyszerűen nem teszi be a lábát az intézménybe, tiszteletben tartva az egyetemi autonómiát. Ámde mivel a csak nyilatkozgató és tüntető ellenzéki politikusok sirámai garantál-

tan nem fognak érdemi változást okozni sem ebben, sem nagyjából bármilyen kérdésben, csupán csak a dolog üzenetértékére szeretném röviden felhívni a figyelmet.

„Színház az egész világ, és színész benne minden férfi és nő” – írta jó pár száz évvel ezelőtt Shakespeare, s teljesen igaza volt: esetünkben arról nem érdemes elfelejtkezni, hogy a politikusok legtöbb megnyilvánulása csupán egy, a közönségüknek szóló mondat egy idevágó forgatókönyvből kitépve. Az ilyen és ehhez hasonló tüntetések nem helyettesítik és nem is helyettesíthetik a szakmai programokat, a terveket, a társadalmi diskurzust: és egy pillanatra se higgye azt senki, hogy ez önmagában bárkit „Corvinus-pártivá” tesz. Beszélni könnyű, én is azt csinálom éppen.

Érdeemes elgondolkodni azon, hogy vajon mennyire fontos az egyetem, illetve a mi autonómiánk azoknak, akik csak egy könnyen felfogható gumicsont kapcsán hóbörögnek – főleg úgy, hogy a szobor áthelyezése a médiaviharral elmentében egyetemen belüli kérdés –, de a nagyközönség számára kevésbé érthető, kevésbé nyilvánvaló, ellenben sokkal fontosabb kérdésekben már messze nem nyilvánulnak meg ugyanakkora elánal. Kérdezem ismét: hol voltak ugyanők, amikor az egyetem feldarabolásáról vagy beolvasztásáról beszéltek?

Ideális esetben a politikusoknak csak annyi közük van az egyetemhez, hogy meghívott előadóként átadnak pár tudásmorzst. Amennyiben tényleg itt kell parázézniuk, legalább jó okkal tegyék, ha kérhetem.

Good bye, Marx!

▲ HORVÁTH MÁTÉ

Évek óta tartó sajtó- és közéleti vita után végre pont került a Fővám-palota aulájában sokak szemét szűrő Marx-szobor ügyére. Egyetemünk vezetősége ugyanis elhatározta a szobor átköltöztetését, az épületen belül hamarosan nyíló egyetemtörténeti kiállítás egyik legfontosabb eleme lesz. Azonban ez az intézkedés sem találhatott egyöntetű támogatásra, hiszen egyetemünkön is vannak olyanok, akik nem támogatják a szobor szem elől való eltüntetését.

Biztos van, aki nem ért egyet ezzel, de számomra a szobor valóban emlékmű. Marxnak és a többek között általa megalkotott, majd később róla elnevezett ideológiának állít emléket. Annak az eszmerendszernek, amely közel százmillió ember halálát és a majd' fél évszázados elnyomásunkat okozta. És annak a Marxnak, akinek antiszemitizmusa olyan hangsúlyos a filozófus életművében, hogy hasonló zsidóellenesség miatt más – jobboldali – történelmi személyiségek emlékműveit az ellenkező (és néha az azonos) politikai oldal elképesztő vehemenciával támadja.

Egy ilyen jellegű alkotás – még hosszú idő után is – kiválthat komoly ellenérzéseket, különösképp, ha olyan valakiről van szó, akinek nevében nagyon sokan szenvedtek a történelem folyamán. Egy szobor, egészüljön ki bármilyen többletjelentéssel az évek, évtizedek során, sosem veszíti el eredeti tartalmát egy emberöltő alatt. Ameddig létezik az a generáció, amelyeknek valamilyen személyes érintettsége van egy emlékmű megszületéséhez kapcsolható politikai rendszerrel kapcsolatban, addig eredeti mondanivalóját is megtartja. Gondoljunk csak a már lassan hatvan éve ledöntött Sztálin-szoborra. Sokan még mai napig emlegetik azt felemelő élményt, amikor láthatták a gyűlölt rendszer jelképét elpusztulni.

Emellett Marx itteni képmása maga az egyetemi autonómia megsértésének „élő” példája. Mert bár annak idején egyetemünk akkori rektorának megbízásából készült, joggal feltételezhető, hogy a szobor elhelyezése – az akkor már a filozófus nevét viselő egyetem központi részén – felülről érkező utasításra, egy diktatúra nyomására történt. Az emlékmű ottléte pedig sokak szemében akár az önállóságunk feladásának beismerését is jelentheti. Ezért nehéz egyetemünk vezetőségének helyzete, hiszen az áthelyezést sokan ugyan így értékelik, holott ennél jobban kevés dologgal fejezhetnék ki egy olyan korszak végét, amikor még „felülről” szólhattak bele belső ügyeinkbe. Ezzel sikerülhet letörölni az elmúlt évtizedekben ránk ragadt, cseppet sem hízog és emiatt velünk szemben sokak ellenérzését kiváltó, „balos” vagy „szoci” (ritkábban kommunista) jelzőket.

Mindezek mellett – természetesen – sem Marx személye, sem a szobra nem képes arra, hogy a kohézióval létrejött egyetemünk identitását kielégítő módon és méltóképpen kifejezze. A közgazdász emlékműve csak – és esetleg – a Pesti Campus hallgatói számára jelenthet bármit is. A fiatalabb generáció, különösképp a budai campusos hallgatók számára a szobor nem kötődik a diploma megszer-

zéséhez, mint pozitív élményhez, csak a körülötte kialakult médiacirkuszt és a megformáltja által képviselt szellemiséget jelképezi, jelképezheti. Ezt a többség számára finoman szólva is kellemetlen helyzetet oldja meg az, hogy a szobor, azzal hogy a kiállítás részévé válik, elveszti erősen megosztó szerepét, mint emlékmű, és csak az egyetemünk történetének egy – hangsúlyos – részévé válik.

Igazán üdvözlendő Rektor Úr azon döntése, miszerint a kritizált Marx helyét egy, a Corvinust és a corvinusosságot legjobban kifejező képzőművészeti alkotás veszi át. Azonban legnagyobb sajnálatunkra az egyetemi identitásunkat kifejező mű megtervezésének lehetőségéből hallgatóinkat kizárták, holott van olyan képzésünk, melynek hangsúlyos része az alkotóművészeti oktatás. De a leendő tájépítésként – akik egyébként sokszor kapnak köztéri alkotás vagy arculat tervezésére megbízást – mellett előfordulhat hallgatóink között akár már végzett vagy ez iránt érdeklődő és tehetséges képzőművész. És ki más tudná jobban egy corvinusosnál, hogy mit is jelent a corvinusosság?

A Marx-szobor a média kereszttüzeiben

▲ SÜLE ANDRÁS

2011. JÚLIUS 27. – HVG

A HVG hetilap a Corvinus megszűnéséről szóló pletykák kapcsán ejt szót a Marx-szoborról. Úgy fogalmaz: „... a rossz nyelvek szerint akadnak politikailag elkötelezett vendégek, akik emiatt be sem teszik a lábukat az intézménybe.”

2012. MÁRCIUS 08. – HVG.HU

A hvg.hu szerint a Marx-szobor helyét egy új szimbólum veheti át. A portál összefoglalja rektorunk, Dr. Rostoványi Zsolt nyilatkozatát, aki megerősíti az információkat. Két, nálunk végzett közgazdász is megosztja véleményét a témáról: Dr. Bod Péter Ákos, a Gazdaságpolitikai Tanács vezetője támogatja a szobor áthelyezését, Mellár Tamás egyetemi tanár viszont ellenzi azt.

2012. MÁRCIUS 26. – KÖZGAZDÁSZ

Közleményt ír lapunkba Dr. Rostoványi Zsolt. Kiemeli: a Marx-szoborról autonóm módon kell dönteni. Szerinte a szimbólum az egyetem szervezését képezi, amelynek helyet kell találni a Corvinuson.

2012. MÁJUS 12. – NOL.HU

A nol.hu a szoborhoz kötődő egyetemi szokásokról és annak áthelyezéséről értekezik. Nyilatkozik Kiss Dávid, akkori HÖK-elnök: szerinte a szobor nem képes az egész egyetemet szimbolizálni, hiszen eredetileg is csak a Közgáz Campus jelképezte. Megszólal még a TEK „Marx újra” című kiállításának szervezője, Horváth Bence is, aki szerint a szobor eltávolításának alapos indoklása nem történt meg.

2012. OKTÓBER 04. – HVG.HU

A hvg.hu interjújában rektorunk arról nyilatkozik: lehetséges, hogy a szobor egy állandó egyetemtörténeti kiállítás része lesz, amely a Corvinus jogelődjeivel foglalkozik. Szó esik a corvinus szimbolikáról szóló pályázat kiírásának tervéről is.

„Egyszer véget ér...”?

▲ DICSUK DÁNIEL

Úgy fest, véget ér egy évek óta húzódó egyetemi (sőt az épület falain kívülre is áttérjedő) vita: hamarosan szeretett szobrunk elköltözik az E épület aulájából. Bár jelen állás szerint nem cipelik fémtestet messzire, hisz az egyetem történetével foglalkozó kiállítás szerves (vagyis mivel szobor, szervetlen) része marad, valahol mindannyian érezzük, ez már nem az igazi. Pakolópálya, egy dicső karrier végének kezdete.

Félreértés ne essék, nem az „eredeti” Marx pályafutását szeretném méltatni – amiatt aligha ragadtam volna billentyűzetet –, hisz számunkra, corvinusos diákok számára, a cikk írásának pillanatában még az aulában trónoló szobor még nem a gazdaságfilozófus munkássága előtti tisztelgésről szól. Tény, hogy eredetileg e célból ültették őt oda (vagy mert muszáj volt), de előlött épp úgy eljárt az

idő, mint ahogy valóban idejé múltak már azok az eszmék is, melyeket Karl Marx képviselt és megalkotott.

A „mi Marxunk” azonban nekünk másról szól. Pár héttel ezelőtt a Corvinus Offline gólyaszámába – nem tudva, hogy alig pár nappal később megszületik a sokakat érzékenyen érintő döntés az „öreg” áthelyezéséről – még arról írtam cikket az egyetemet most kezdő hallgatóknak, hogy mire diplomát szereznek, megtudják milyen „igazi” corvinusosnak lenni, amely a Közgáz Campus hallgatói körében többek között abból is áll, hogy vizsgák előtt megtörölgetjük a szobor cipőjét.

Tény, ezt később is megtehetjük – de az már azért nem lesz az igazi. Közgázosok nemzedékei kapták kézhez diplomájukat az aulában Marx figyelő tekintetétől kísérve, majd ugyanők oklevéllel a kezükben büszkén fényképezkedtek a szoborral – e sorok írója is kiemelt emlékei között tartja számon azt a napot és azt a fotót. Nekünk Marx nem a filozófust jelenti, hanem a szobrot, az egyetem részét, és igen: a vizsgadrukk, majd a dicsőség pillanatait.

Megértjük Rektor Úr azon érvét, hogy Marx csupán a Közgáz Campus és nem a Budapesti Corvinus Egyetem egészének történetéhez kötődik, és elfogadjuk, hogy szükség van egy, a Corvinust egységében szimbolizáló jelképre is – de a kettő nem feltétlenül zárna ki egymást. Hovatovább, bár – akár mi is a szerkesztőségben – szeretünk a budai campusos barátainkkal és kollégáinkkal együtt dolgozni vagy bulizni, és büszkéek vagyunk arra, hogy együtt vagyunk mi a „Corvinus” (ezt több korábbi lapszámban is kifejeztük).

Ugyanakkor nem csak corvinusosok, de közgázosok is vagyunk. A saját campusunk múltjával, szokásaival, presztízsével. Mi járunk napról napra az aulában, mi vesszük ott kézhez a diplománkat, és attól, hogy kialakítunk új, összcorvinusos szokásokat és szimbólumokat, még fontosnak tartom, hogy a régi, sok dicsőséget hozó identitásunkból is minél többet őrizzünk meg. A Corvinus sokkarú, sokszínű egyetem.

Ráadásul, bár egyetemen belüli ügynek indult, az elmúlt években történtek – tüntetések vagy épp a retusálás botrány – miatt mostanra politikai foci labda lett belőle. Ilyen környezetben pedig a szobor elmozdítása egyszerűen úgy tűnhet sokak szemében, hogy ez nem más, mint a külső nyomásnak való engedés. Miniket, szoborpartiakat persze nem ezért, hanem a tradícióink miatt szomorít el a költöztetés, még ha csak pártiz méterről is lenne szó.

Nekem már megvan az aulabeli „marxos” fotóm, ugyanakkor – bár talán a szeptemberben diplomázók még szintén éppen elkészíthetik – a jelenleg tanulmányokat folytató hallgatótársainknak, akik közül sokan nyilván szeretnének, már nem vagy „nem úgy” lesz. Akik pedig most vagy később kezdik el az egyetemet közgázosként és corvinusosként, már talán azt sem fogják tudni, hogy miből maradtak ki.

Szeretném, szeretnék hinni, hogy az egyetem az egyetemistáké is. Marxostól, tradícióstól – mindenestől.

FOTÓ: EDULINE

2014. JANUÁR 18-22. – FACEBOOK/MTI/CORVINUSONLINE

Dr. Rétvári Bence KDNP-s képviselő szombaton nyílt levelet ír egyetemünk vezetőinek, amelyben a szobor eltávolítását kéri. Indoklása szerint Marx antiszemita volt, akinek eszméi megágyaztak a XX. század embertelen diktatúráinak. Hétfőn a képviselő és néhány IKSZ-tag demonstrációt tart egyetemünk előtt. Este az MTI leközlő rektorunk válaszát. A média ezt széleskörűen – és hibásan – úgy értelmezi: Marx a Corvinuson marad. Az is kiderül, hogy a szobor az egyetem történeti kiállítás része lesz, ez azonban nem kap hangsúlyt. Másnap a CorvinusOnline-on megjelenik a teljes rektori válasz egy frissítéssel, ami külön kiemeli ezt a részletet.

2014. MÁJUS 21-22. – ÁTLÁTSZÓ OKTATÁS

Az Átlátszó Oktatás észreveszi, hogy az Ybl Egyesület honlapján a Fővármház virtuális tūrájából kiretusálták Marx szobrát. Másnap visszakerül.

2014. JÚNIUS 10. – ÁTLÁTSZÓ OKTATÁS

Az Átlátszó Oktatás hírt ad arról, hogy a Közgáz Campus Koordinációs Tanácsának ülésén szóba került a szoboráthelyezés. A honlap információi szerint ez nyáron történne meg, politikai nyomásra. A blog megkeresésére a Kommunikációs Iroda cáfolja, hogy az ügy mögött külső körülmények állnának; majd ismét elmondják, hogy a Marx-szobor az egyetem történeti kiállítás része lesz.

2014. AUGUSZTUS 4. – EDULINE

Rektorunk Eduline-nak adott nyilatkozat alapján a portál hírt ad a Marx-szobor egyetem történeti kiállításra való áthelyezéséről és az új szimbólumokra kiírt pályázatról. A cikk kapcsán számtalan publicisztika jelenik meg, amely a lépés mögött politikai nyomást sejt.

2014. AUGUSZTUS 14. – MTI

Rektorunk közleményt ad ki, amely szerint a szobor áthelyezésének a napi politika kontextusában történő értelmezése teljes tévút.

2014. AUGUSZTUS 15. – MTI

Újabb demonstráció, ezúttal nagyjából ötven ember tiltakozik a Marx-szobor eltávolítása ellen. A Balpárt által szervezett tüntetésen több baloldali politikus és értelmiségi jelenik meg.

Az ember

▲ HORVÁTH MÁTÉ

„Karl Marx német filozófus, közgazdász, a kommunista munkásmozgalom teoretikusa, a marxizmus névadója. Elsősorban kapitalizmuskritikájáról és a történelem materialista értelmezéséről, osztályharcok történeteként való leírásáról ismert” – kezdi a neves gazdaságfilozófusról szóló szócikkét a Wikipédia. Marx azonban ennél sokkal nagyobb hatást gyakorolt a világra: elméleti közvetve hozzájárultak a történelem máig legvéresebb és legbrutálisabb ideológiájához és az erre épülő, az elmúlt évszázad során közel százmillió áldozatot követelő kommunista diktatúrák létrejöttéhez. Emellett azonban olyan gazdaság szerkezeti változásokat is elindítottak, amelyek a ma ismert jóléti társadalmak alapjai.

Marx 1818-ban a Rajna-vidéki Trierben született, német-holland zsidó családban, azonban apja 1819-ben áttért az evangélikus hitre, míg a család többi tagját öt évvel később vették fel az egyházba. Széles látókörű, francia párti apjával szoros, bensőséges kapcsolata volt, míg iskolázatlan,

beszűkült édesanyjától egyre jobban eltávolodott, elhidegült. Már gyermekkorában kitűnt rendkívüli elbeszélő tehetsége, testvérei elviselték „zsarnokoskodását” érdekes történeteire cserébe. Gimnáziumi tanulmányai alatt nagy hatással volt rá történeész végzettségű, a francia felvilágosodás eszméiért rajongó igazgatója, aki a porosz közigazgatással is többször összetűzésbe került emiatt.

Egyetemi éve alatt poroszellenes egyletekben vállalt tisztségeket, érdeklődése az irodalomtól a történelem és a filozófia felé fordult, korábbi mély vallásosságát ateizmus váltotta fel. A '40-es években, filozófia doktorátusa megszerzése után több újságnál dolgozott, ekkor ismerkedett meg az utópista szocialisták munkásságával. 1842-ben megházasodott, két évvel később pedig találkozott Friedrich Engels-szel, akivel életre szóló barátságot kötött. 1848-ban szerkesztették meg a Kommunista kiáltványt, Marx pedig 1867-ben, 20 év munka után jelentette meg legfőbb művét, A tőke első kötetét. 1883-ban hunyt el Londonban.

A szobrok a szoborparkba mennek

▲ HORVÁTH MÁTÉ

Sokan dolgozták már fel, hol pszichológiai-lélektani, hol történelmi alapon, hogy mi az oka a különböző rendszerváltásokat követő szoboráthelyezéseknek és szobordöntéseknek. Magyarországon, de főként Budapesten ez különösen aktuális, hiszen talán nincs még egy olyan város, ahol szobrok gyorsabban változtatnák a helyüket, szerepüket és mondanivalójukat.

Itthon azonban – és ez nagy előny – a rendszerváltás utáni döntéshozók egy része képes volt a történelem és az alkotó iránti kellő tisztelettel kezelni az emlékműveket. Emiatt a szocializmus alkotásai megmaradtak, ellentétben azzal, ahogy ők bántak a korábbi szobrokkal. Gondoljunk csak a fantasztikus, nemsokára eredeti pompájában látható Kossuth téri Andrássy-emlékműre, melynek anyagából Sztálin képmását formázták meg. E korszak művei nálunk a Memento-parkban máig megtalálhatók, nem semmisítették meg őket: a békésen lezajlott rendszerváltás kevés előnye közül ez az egyik.

Gondoljunk csak az idén elkezdődött (folytatódó) ukrainai eseményekre. Ott az orosz befolyás megszűnését és az Európai Unióhoz való közeledést követelő tüntetők első dolga az általuk gyűlölt keleti szomszédot és elnyomását jelképező Lenin-emlékmű ledöntése volt. Akárcsak nálunk, közel hatvan évvel ezelőtt az akkori Felvonulási téren. A szobordöntések mindig is, már az ókori Egyiptom óta minden másnál jobban képesek voltak – és képesek ma is – kifejezni a fennálló rendszer eltörlésének igényét, míg az emlékművek áthelyezése már a korábbi államberendezkedés megszűnését jelenti, illetve jelentette.

Azonban hiba lenne azt feltételezni, hogy a szoborköltözések kora itthon befejeződött. Jó példa erre a Kossuth tér, ami ilyen szempontból mindig is kiemelt terület volt, hiszen az aktuális hatalom mindig is saját igényei szerint akarta átrendezni. Magyarországon az újonnan állított emlékművek legnagyobb problémája – legalábbis az esetek többségében – a konszenzus hiánya. Emiatt aztán egy kurzusváltás esetén az éppen aktuális „nemetszik” szobrok a szoborparkba mennek.

A szobor

▲ MUHEL EMESE

A Fővámपालota aulájában található Marx-szobor hosszú időn át figyelte az egyetemi polgárok mindennapjait. A mai Budapesti Corvinus Egyetem 1953-ban vette fel a filozófus közgazdász nevét, s több átszervezés után 1990-ig működött e név alatt. A kommunizmus egyik főideológusát ábrázoló szobor az akkori rektor, Háy László kérésére készült Farkas Aladár, Munkácsy-díjas szobrász műhelyében. A művész munkáit a munkásmozgalom és a művészet iránti érdeklődésének különös egybeolvadása jellemzi. Tematikáját, szobrainak hangulatát nagyban meghatározta munkás származása és az elnyomottak iránti szolidaritása. Alkotásait 1945 után a szocialista realizmus jellemezte, népszerűségét a vietnami háborút megörökítő szoborcsoportjának köszönheti. A bronzból készült, Marx Károlyt ábrázoló alkotását 1957-re készítette el, ünnepélyes felavatására 1959-ben került sor. Az Ybl Miklós által tervezett neoreneszánsz épület központjában álló szobor áthelyezése a '90-es évek óta többször is felmerült, azonban Marx szobra egészen mostanáig mozdulatlanul követte a körülötte folyó egyetemi életet.

Antiszemita. Vagy nem.

▲ HORVÁTH MÁTÉ

Az egyik legérdekesebb, máig fel nem dolgozott részlet Karl Marx életrajzában a munkáiban – zsidó származása ellenére – megnyilvánuló zsidóellenesség és okai. A cikkben tehát, amennyire a terjedelmi korlátok engedik, ennek jellegét, illetve kialakulásának eredetét és okát próbálom meg feltárni.

Karl Marx 1818-ban német-holland zsidó családba született, azonban már korán, hatéves korában kikeresztelkedett evangélikus lett belőle. Ezt követően világnézeti fejlődése viszonylag egyszerű volt: gimnáziumi tanulmányainak végéig mélyen hívő, ez kiderül német érettségi dolgozatából is, melyben példaképül állítja a krisztusi önfeláldozást. Egyetemi éve alatt azonban fokozatosan ateista lett, és kiérlelődtek benne azok a gondolatok, amelyek későbbi zsidóellenességét is kiváltották.

1838-ban, alig húsz évesen, barátságot kötött Bruno Bauer filozófus-teológussal, valláskritikussal. Minden bizonnyal ő volt az, aki elindította ez irányú gondolatait, hiszen – és ez különösen fontos – legelső művét (Zur Judenfrage, 1843) Marx a zsidókérdésnek és Bauer erről vallott nézeti megcáfolásának szenteli. Míg utóbbi a zsidóságot csak vallási csoportnak tekinti, addig Marx a zsidó jelzöt a polgárosodó és egyszersmind az önző ember hasonlatként használja, a magántulajdonra épülő társadalom jellegzetes képviselőjéért szenteli az önzés, haszonszerzés, kufarkodás, a pénz imádata jellemzi. Marxnál a zsidóságot mint tulajdonságot a jellemvonásként

értelmezett tőkesség szinonimája. Értelmezése szerint a polgári társadalom a saját belsejéből szüli folyton a „zsidót”, s mielőtt a lakosság megszűnne a magántulajdon, a nyereszkeskedést, a „zsidó” lehetetlenné válik.

Nem tudhatjuk Marx mennyire volt tisztában saját felmenőivel, vagy mennyire tartotta ezt a kérdést fontosnak, de a marxizmusból kiindulva számára ez lényegtelen. A fentiek azt bizonyítják, hogy az elvei, melyek szerint megszüntetné a származásbeli, anyagi vagy társadalmi rangból fakadó különbözőségeket, felülírta önnön családfáját. A fiatal Marx (mindössze 25 éves volt első munkájának megjelenése idején) hihetetlenül gyorsan ateizmusra cserélte korábbi erős keresztény identitását, teljesen azonosulva a később róla elnevezett ideológiával.

Antiszemitizmusának mibenlétét, kiindulva gazdaságpolitikai nézeteiből, az akkortájt megvalósuló német gazdasági egység körüli vitákban kell keresni. Marx elvetette a polgári világot, a „léhűtő” burzsoáziát, csak – a nézeti szerint – az államnak „valódi” gazdasági hasznót hajtó társadalmi csoportok létezését támogatta. Ilyennek pedig a főként pénzügyekkel foglalkozó izraelita lakosságot nem tartotta. Karl Marx zsidóellenességének okát tehát magában a marxizmusban kell keresnünk. Antiszemitizmusa ezért nem a hagyományos értelemben vett szemita-ellenesség, hiszen nem a zsidóság, hanem a szemében általuk képviselt és jelképezett társadalmi rend ellen irányult. Ezért tehát bár Marxot a mai fogalmaink szerint tarthatjuk antiszemitának, valójában a kérdés távolról sem ilyen egyszerű.

Út a diplomához

▲ TAKSONYI BOGLÁRKA

Egyetemista évei alatt mindent megtesz az ember, hogy kiélvezze az életet, minél jobban kihasználja, hogy saját magának alakíthatja ki az időbeosztását, hiszen érzi: ha egyszer belecsöppen a munka felnőtt világába, már minden másképpen lesz. Viszont a szabadság élvezete és a fiatalok nyújtotta szórakozási lehetőségek mögött mindenki ott lapul a diplomaszerezési kényszer mellett növekvő nyomása. Legyen szó YOLO-életérzéssel bulizó atyáknőről, tudományos magaslatokba törő diákszervezeti tagról vagy gyakorlati tudásra szert tevő pénzkeresőről, mindhármán tudják: képzési idejük lejártával le kell diplomáznunk.

A diploma egyfajta belépő a munka világába. Ha ezt kipipáltad, akkor az ezen felül megszerzett kvalitásaid alapján eldöntik, hogy milyen szerepet vagy alkalmas a színpadon.

A HÖK Oktatási munkacsoportja elkötelezett arra, hogy hozzásegítse a hallgatókat ezen fontos dokumentum megszerzéséhez. Az is célunk, hogy ez ne csupán egy papír legyen, hanem valóságos tudást tükrözzön. Egyetemünk a hallgatói kiválóság miatt is tartozik a vezető magyarországi felsőoktatási intézmények közé, és azt szeretnénk, ha ez a tendencia a jövőben is folytatódna. Ezért az általunk már ismert futó projektek mellett (HÖK válaszol felület, Corvina Facebook-applikáció tankönyvek adás-vételére) létrehoztunk valami újat, ami segíthet.

Bizonyára szembesültél már azzal, amikor rádöbben, hogy nem fektettél elég energiát egy tárgy megtanulásába, és a vizsgáig már csak egy nap van hátra. Vagy amikor mindent elkövet-

tél, hogy megérts egy tárgyat, de az első vizsgaalkalommal kiderült, hogy ez kevés volt. Vagy amikor nagyjából összeállt a kép, de még egy kis részlet hiányzik a jobb jegy megszerzéséhez. Ilyenkor azt kívánjuk: bárcsak jönne valaki, és elmagyarázná pont azt, ami kell, pont a vizsga előtt.

A Közösségi Kezdeményezések Fórumát erre találtuk ki. Kifejezetten a vizsgaalkalmak előtt szervezünk csoportos felkészítőket, amit felsőbb éves hallgatók vagy demonstrátorok tartanak, vagyis olyanok, akik a saját bőrükön tapasztalták korábban, hogy mit is kérdeznek azon a vizsgán. Mindez abban különbözik a külsős cégek által szervezett korrepetálásoktól, hogy itt helyben, az egyetemen folyik, és ingyen van. A projekt az előző évben indult kísérleti jelleggel. Az eddig legnagyobb népszerűségnek örvendő korrepetálást a tavaszi félév utolsó Pénzügytan vizsgaalkalma előtt tartottuk. Két kiváló kolléga közel hatvan versenyzőt készített fel a végső megméretésre. Idén folytatjuk a küldetését, és igény esetén a félévi ZH-knál is besegítünk.

A vizsgafelkészítések mellett fontos területnek érezzük a nyelvyakorlást. A jó nevű diploma mellett ugyanis semmi nem teszi olyan vonzóvá az embert a munkaerőpiacon, mint a nyelvtudása. Ezért a KKF projekt keretein belül kiscsoportos beszélgetéseket szervezünk erasmusos külföldi hallgatókkal, akik anyanyelvükön segítenek a hallás-, és beszédkészségek fejlesztésében.

Ha a projekt bármelyik része felkeltette az érdeklődésedet, Facebook oldalunkon értesülhetsz a legújabb fejleményekről:
<https://www.facebook.com/korrephok>

A TDK múltja, jelene és jövője a Corvinuson

▲ PÁLFI GERGELY, ZAVACZKY JÁNOS

Minden bizonnyal a corvinusos hallgatók többségének, így neked is ismerősen cseng a TDK mozaikszó. Akár így van, akár nem, a következő cikk mindenképpen szolgálhat számodra hasznos információkkal.

A Tudományos Diákkör több évtizedes múltra tekint vissza egyetemünkön. A verseny során a hallgatók különböző témájú tudományos dolgozatokat készíthetnek, melyeket témakörökhoz rendelve szekciókban bírálhatnak el. A legjobb dolgozatok a szekciójuk szóbeli fordulójába jutnak, ahol a helyezettek értékes jutalmakat nyerhetnek. Mindezek mellett a TDK hatalmas presztízstényezőt képvisel mind a verseny résztvevői, mind az egyetem számára. Ugyanis a megfelelő minőségű munkát benyújtó szerzők részt vehetnek az országos TDK-n, ahol egyetemünket is képviselik. Továbbá a versenyzők a dolgozatok elkészítése során szakmailag felkészült és tapasztalt konzulensekkel dolgozhatnak együtt, akik tudásuk átadásával igyekeznek megalapozni a résztvevők szakmai és személyi fejlődését. Az idei évben megrendezett konferencia szekcióiról a verseny honlapján, a <http://tdk.uni-corvinus.hu/> címen tudsz informálódni.

A HÖK, illetve ezen belül a HÖK Oktatási Bizottsága elhivatottságot és felelősséget érez a verseny megfelelő lebonyolítása iránt. A Bizottság a verseny szabályzatának az átvizsgálásával és szerkezeti változtatások benyújtásával kívánja elérni, hogy a verseny színvonala, presztízse és a versenyzők komfortérzése növekedhessen. Célunk,

hogy minél több elégedett versenyzővel büszkélkedhessen egyetemünk.

A nyár folyamán elkezdett munkának köszönhetően már rendelkezésre áll egy új szabályzat terve, azonban a végleges változat elfogadása előtt kíváncsiak vagyunk a hallgatói véleményekre is. A teljesség igénye nélkül a következő módosítási javaslatokkal szeretnénk élni:

Az egyetemi, illetve az intézeti és tanszéki vezetőségeket is jobban kívánjuk vonni a munkába, hogy így a TDK bizottság döntéseinek könnyebben érvényt szerezzünk, illetve a lebonyolításban részt vevő oktatókat még inkább motiválni tudjuk.

A lebonyolítást a hallgatói részről ezentúl a korábbi gyakorlattól eltérően a Közgáz Campus HÖK Oktatási Bizottsága fogja segíteni. Mivel az Oktatási Munkacsoport egész évben a hallgatók oktatási és tanulmányi problémáinak megoldásában segítkezik, ezért az összeszokott és rutinos csapat az eddigiekhez képest jobban tudja támogatni a Kari TDK-felelős oktatók munkáját.

Szeretnénk, hogy a szekciók elindításához szükséges minimális létszám, ha nem is drasztikus mértékben, de megemelkedjen.

A zsűrik hallgatói tagjainak kiválasztási módját is szeretnénk megreformálni, hogy minden esetben egy, a szabályokat ismerő, diáktársainak érdekeiért kiálló hallgatót bizzunk meg.

Amennyiben érdekel a szabályzat módosításának alakulása, illetve szeretnél megosztani velünk saját tapasztalataidat és észrevételeidet, akkor írd nekünk a tdk@bcehok.hu email címre.

Új digitális tananyagok a Vezetéstudományi Intézetben

Új elektronikus tananyagokkal bővült a kontrolling képzése. A moodle rendszeren keresztül 2014 szeptemberétől érhetőek el az alapszakos Menedzsment-kontroll és a mesterszakos Teljesítménymérés- és értékelés tárgyak során a hallgatók számára.

2011-ben nyújtott be az egyetem egy komplex rendszeren keresztűl pályázatot, melynek keretében a Vállalatgazdaságtan Intézet, a Deutschsprachiger Studiengang (DSG) Képzési Központ és a Vezetéstudományi Intézet összesen tizenegy tárgyhöz kívánt új elektronikus tananyagokat kifejleszteni. A projekt

keretében a magyar nyelvű kontrolling képzéshez készültek el mostanra a Vezetéstudományi Intézet oktatói gárdájának alkotásában két tárgy elektronikusan elérhető tananyagai.

Az oktatók olyan szöveggyűjteményként, kiegészítő háttéranyagként funkcionáló csomagot álmodtak meg, mely a hallgatók otthoni felkészülését segíti e tárgyak kapcsán. A felhasználható művek alapvetően a tárgyak témaköréit mutatják be különféle aspektusokban.

Az alapszakos menedzsment-kontroll (kontrolling) tárgyat a Gazdálkodási és menedzsment, valamint a Gazdaságinformatikus BA hallgatók

tanulják operatív tantervük szerint az utolsó előtti, illetve utolsó félévükben. A Teljesítménymérés- és értékelés tárgyat a Vezetés és szervezés mesterszak mintegy százharminc szakirányos hallgatója tanulja évente.

A most bevezetett modulokat az oktatók a következő öt évben folyamatosan továbbfejlesztik, bővítik a tárgy tartalmának változásaihoz igazítva. Ebből is következik, hogy a tananyagok a 2018/19-es tanév végéig biztosan naprakészek lesznek.

A program megvalósulását a Budapesti Corvinus Egyetem Képzés- és tartalomfejlesztés és üzleti gazdaságtudományok területen – Logisztika, illetve Vezetés és Kontroll, DSG kettős diploma képzések fejlesztése – TÁMOP-4.1.2.A/1-11/1-2011-0048 projektje támogatta. A projekt az Európai Unió támogatásával, az Európai Szociális Alap társfinanszírozásával valósult meg.

Igazgatói páholy

„A társadalmi kérdésekről beszélő színházban hiszek” – beszélgetés Máté Gáborral

▲ DICSUK DÁNIEL

Habár kétségtelenül a színház világában járunk, nem szeretem a teátrális kifejezéseket – ennek ellenére alighanem igaz, hogy a Katona József Színház újabb virágkora elején jár. Megújult arculat, népszerű, fiatalos közeg, teltházás előadások, kritikai és szakmai sikerek, valamint kiemelkedő színészgárda fémjelzi a teátrum jelenét. Legutóbb a Pécsi Országos Színházi Találkozón (POSzT) a Fényevők című idei bemutatójuk szerzett több díjat, köztük a legjobb rendezésért járó elismerést. A pécsi fesztiválon beszélgettünk mindezekről a színház igazgatójával, Máté Gáborral.

Hogyan értékeli a színház elmúlt évadát?

Minden mutatószámunk nagyon eredményes, így ha erről az oldalról nézzük, egyértelműen sikeres. Az évadunk tele volt izgalmas dolgokkal, fordulatokban gazdag időszakot zártunk. Nem minden úgy sikerült, mint ahogy előre elterveztük, de úgy gondolom, hogy a felmerült nehézségeket és változásokat jól sikerült kezelni, és az elkészült előadások is ezt mutatják. Azt sajnálom, hogy a Kamra legutolsó tervezett bemutatója (Peter Weiss: M/S) öszre csúszott, így ott nem sikerült ezt az évadot izgalmas politikai kérdésekkel annyira kifuttatni, mint szeretnénk volna.

Mindig nyitott kérdés a politikai színház létjogosultsága, Önöknél nemrég egy nagy hírverést kapott beszélgetés is volt erről a témáról. Ön miként vélekedik erről?

Sokak számára a politika sajnos csak annyit jelent, hogy Fidesz, MSZP vagy Jobbik, a politika azonban nem ez. Eredetileg azt jelenti, hogy hogyan és miként intézi az állam a társadalom ügyeit, folyamatait. A politikusok elvben szolgálnak az állampolgárokat, ezt néha ki is mondják, de nekem nem ez a tapasztalatom. Mindezek miatt én csak az olyan színházban hiszek, amelyik élesen próbálja megfogalmazni azokat a társadalmi kérdéseket, amelyek a környezetet foglalkoztatják. Én ezt így tanultam, nem is tudok máshogy gondolkodni. Ez persze éppúgy kifejeződik klasszikus művek feldolgozásában, mint kortárs előadások megalkotásában.

Sokan kérdőjelezik meg a POSzT szerepét vagy akár létjogosultságát, de azért idén elég erős programot hoztak össze a szervezők. Hol és miért hiúsul meg a POSzT eredeti célkitűzése?

A POSzT lehetne egy fontos szakmai fesztivál, de ez az én meglátásom szerint sosem teljesült – az persze jogos igény lehet, hogy évente itt találkozhat a színházi szakma, és jól érezheti magát. A válogatók személye, a válogatás minősége és hasonlóak azonban mindig adtak vitára lehetőséget, és főleg amióta a két színházi társaság együtt szervezi a találkozót, a revansok, a sértettségek és a kompromisszumok erősen meghatározzák az adott évi mezőny versenydarabjait.

Idén a Katona József Színház két előadással képviseltette magát Pécsen – a díjakat nyert Fényevők mellett az Ön által rendezett, a második világháborús szerb-magyar etnikai konfliktust feldolgozó Vörös is meghívást kapott. Miért most érezte ezt a darabot aktuálisnak?

Ennek elsősorban praktikus okai vannak, hisz már régóta hívtak Szabadkára rendezni, ugyanakkor

színházigazgatóként nem éreztem azt, hogy egy próbafolyamat idejére el tudok szakadni Budapestről. Az ígéretemet azonban nem halogathattam tovább, így mindenképp valami olyat akartam, ami mindkét társulat hasznára válhat. Ez az én szememben eleve kizárja azt, hogy egy konvencionális színdarabot válasszunk. Olyan előadást szerettem volna, amelyben megjelenik a kényelvűség, a lokális téma (ugyanakkor Pesten is méltó a figyelemre) – így adódott a Vörös.

Különleges próbafolyamat volt, hisz többek személyesen is kötődtek a feldolgozott témához, ugyanakkor azt éreztem, hogy nem akarják meglovasítani a személyes vonalat. Úgy látom, az ott élő emberek ettől a kettősségtől gazdagabbnak érzik magukat, és nem volt szándékuk akár a művészet terén revansot venni bármiért.

Budapesten rengeteg színház működik jelenleg (ezzel természetesen nem azt mondom, hogy túl sok). Ön szerint ezek mennyire versenyeznek egymással a nézőkért?

Úgy gondolom, hogy többnyire ugyanazok az emberek járnak színházba, és ők alkotnak több csoportot is. Van egy erős, de egyre szűkülő réteg, amelyik inkább művészszínházakba jár (Katona, Örkény), és ők hamarabb eljutnak néhány alternatív műhelybe, mint mondjuk a Madách és az Operett nézői, akik az ország minden részéről érkeznek Budapestre színházba. Egy másik réteg a Vigaszínházat nevezi kedvencének (szinte Nemzeti Színháznak), és kialakult egy jelentős csoport, az Alföldi-rajongók köre.

Habár a mi generációnknál a színház mint művészeti ág talán háttérbe szorul, ez, végignézve a Katona közönségén, nem érződik. Ez minnek tudható be?

Tudatosan próbálunk Önökre építeni, hisz a Katona József Színház törzsközönsége az 1982-es megalapítás óta fiatalokból állt. Nagyon nem tetszett nekem, hogy az utóbbi években egyre jobban elfordultak tőlünk (is), így igyekszünk tenni ez ellen.

Mennyire fontosak a Katona József Színház számára a sztárok, például Kulka János vagy Nagy Ervin jelenléte a társulatban?

Véleményem szerint nagyon (bár nem szeretem a sztár kifejezést), de hozzáteszem, Nagy Ervinnek mi vagyunk az első és egyetlen társulata. Az, hogy ő személyiségénél fogva alkalmas arra, hogy egy jelentős réteget (elsősorban huszon-, harmincéves hölgyeket)

bevonzzon, természete és velejárója a színháznak. Beszélhetünk színházi esztétikáról, de ettől függetlenül sok néző egyszerű okokból jár vissza színházba. Az ilyen értelmű nemiség mindig is jelen volt akár a Katona József Színháznál is, ezt el kell fogadnunk. Megfigyelhető, hogy most a Fényevők kapcsán kezd kialakulni egy Tasnádi Bence körüli „szurkolótábor” a fiatal lányok körében.

Legutóbbi lapszámunkban Vidnyánszky Attila azt mondta, hogy lehetetlennek tartja, hogy a magyar színházi élet piaci alapokon működjön, és erre nem is kell törekedni. Ön mit gondol erről?

Ugyanezt. A magyar színházjegyárak nem kúszhatnak fel abba a tartományba, ahol matematikailag lenniük kellene, hisz azt a nézők aligha tudnák megfizetni, ugyanakkor az adóforintoknál nem érzékeli, hogy az is az ő zsebéből vándorolt a nagy közös kasszába. Ezzel kapcsolatban nem is érzek társadalmi irritációt. Jelenleg talán egyetlen színház tud piaci alapon működni, ez pedig az Orlai Produkciós Iroda, bár ha azt feltételezzük, hogy a piaci alapú alkotás is azt jelenti, hogy a „semiből valamit”, akkor ez sem teljesül, hisz egyre több esetben a mi vezető színészeinket hívja meg főszerreprek, vagy épp kifejezetten rájuk választ darabot.

Ez azért az Önök ismertségét és művészeik népszerűségét is növelheti.

Félre ne értsen, nem mondtam, hogy engem ez zavar, csak válaszoltam a kérdésre abból a szempontból, hogy bizonyos hosszú távú „befektetések” – a színészek kinevelése és tudatos felépítése – őket nem érintik.

Visszatérve az adóforintokra: ha egy intézménynek nem a piac, hanem az állam a fenntartója, mindig felmerül a különböző politikai korlátok kérdésköre, amint azt az utóbbi években több kollégája is tapasztalta...

Ezek közül mindig a szakmai korlátok a legfájóbbak, és én azt is ezek közé sorolom, hogy a fiatalabb generáció nagyon tehetséges képviselői nem kerülhetnek annak a lehetőségnek a közelébe, hogy saját műhelyt, színházat igazgassanak. Művészi szempontok helyett vidéki városi politikusok több színház esetében azt a gyakorlatot vezették be, hogy ha velük jó kapcsolat alakít ki egy-egy alkotó, aki néhány-szor mondjuk egy stadion tribünjén is látható, akkor ő lesz az igazgató.

Börleszk – több mint show(?)

▲ DICSUK DÁNIEL

Magyarországon megosztó és tabunak számító műfaj, Nyugat-Európában (elsősorban klasszikus fellegvárban, Párizsban) azonban hatalmas népszerűségnek és a hazinál nagyobb megértésnek örvend a börleszk. Az esti-éjszakai zenés-táncos vetkőzés showműsorok két legjelentősebb képviselője alighanem a legendás Moulin Rouge, valamint a három évvel ezelőtt hazánkban is fellépő Le Crazy Horse Paris – melyek programjait, ha már jártunk a francia fővárosban, aligha hagyhattuk ki. Mit ne mondjak: tanulságos volt – még ha nem is azért, amiért előtte gondoltam.

A meztelenség a művészet szerves része, mindig is az volt – a mérték persze kérdéses. De kezdve több évszázados festményektől egészen a kortárs alternatív színházi előadásokig eltérő módon és jelentéssel, de a szexualitás, intimitás vagy egyszerűen csak az emberi test mindig is jelen volt és lesz. Kétségtelen persze, hogy vannak, akik színházba is csak akkor hajlandók elmenni, ha – az előadás témájától függetlenül – a színészek hosszú frakkban és cilinderben játszanak; nos, őket aligha fogja jelen cikk lekötni. A többség azonban, tudom és remélem, nem ebbe a kategóriába esik.

Míg a legtöbb esetben a mezte-

lenség csak eszköz, a börleszkben és társműfajaiban a szexualitás, erotika közvetlen módon, főtémaként jelenik meg. Ezen persze szükségtelen csodálkozni, hisz amióta színésznők és táncosnők léteznek, a férfiak érdeklődésének középpontjában állnak (például a Dumas-regényekben, melyek jól leírják a tizenkilencedik századi francia arisztokrácia életét, sokszor merül fel az a kérdés a szereplők között, hogy az Operaház egy-egy táncosnője melyik ifjú gróf vagy vikomt udvarlásának célkeresztjében áll).

Áttörést aztán a huszadik század eleji mulatók, kabarék, orfeumok hoztak a maguk fülledt, füstös, alkohalmármoros hangulatukkal, ahol a revük, táncok, humoros jelenetek egyre nagyobb súllyal szóltak az erotikáról – nem meglepő, hogy ezek a helyek elsősorban a férfiak körében voltak népszerűek. Ami pedig a szexualitás és meztelenség mértékét jelenti, az a század második felében érte el azt a szintet, amit ma is láthatunk. Félreértés ne essék, a varieté vagy börleszkshow művészet, ellentétben a kizárólag a gépszerű szexualitásra építő, de részben hasonló gyökerű sztriptízbarokkal – ez persze nem jelenti azt, hogy a börleszkshow nem tartalmaz sztriptízbetéteket. Ugyanakkor a módszer és a cél teljesen más – körülbelül úgy, mint egy erotikus történetű művészmozi és egy pornófilm esetében.

A fentebb említett két show közül a Crazy Horse előadása egyértelműen a modern, polgárpukkasztó, provokatív jelzőkkel illelhető, amely (egy rövid humoros bűvészetet leszámítva) teljes mértékben a női meztelenség köré épül. A bemutatott koreográfiai ugyanakkor nagyon erősen építenek a zene és ritmus mellett a fényjátékokra és egyéb színpadi trükkökre.

A legendás Moulin Rouge maga a francia kabaré, ahol bár a börleszk szintén kétségtelenül dominál, be kellett látni, hogy a meztelenség mégiscsak másodlagos. A ledér öltözötű táncoslányok gyakran feltűntek, ugyanakkor a másfél-kétórás show során ez csak egy elem volt a sok közül. A világhírű mulató színpadán felsorakoztak a francia kuriózumok a cirkuszi artistaszámoktól kezdve a sanzonbetétekig; a színpadon megelevenedett a francia elegancia és divat jelentősége, a

finálé kánkaneloadása pedig mindent elsöpört.

Mindkét hely remek hangulattal büszkélkedhet, azonban nem szabad elfeledkezni arról, hogy ez kökémény szórakoztatóipar. A Moulin Rouge például napi három előadást tart, száz eurónál kezdődő jegyárakkal – ki lehet számolni, hogy egy ezerfős nézőterű mulató esetében mekkora volumenről is beszélünk. Látható tehát, hogy noha a kabaré és varietéillúzió félig-meddig megmaradt (bár a rohanás, a pörgés elfeledtette velünk azt, hogy évtizedekkel ezelőtt az előadás után még hajnalig lehetett a „vörös malomban” szórakozni), a mindennapi működés inkább a londoni musicalshowkra emlékeztet (melyekről a következő lapszámunkban írunk részletesebben). Úgyhogy ez is színház, ez is show – legfeljebb többször jelennek meg mellette, mint más deszkákon.

FOTÓ: MOULIN ROUGE

Képzület földjén, Álomországban

▲ BÁRTFAI ESZTER

Aképzőművészeti irányzatok közül alighanem a dadaizmus és a szürrealizmus a leginkább ellentmondásokkal teli. A 20. század avantgárd alkotásaira jellemző többek között a (provokatív, de nem polgárpukkasztó célzatú) non-konvenció, a határtalanság, a fantáziadússág, a kreativitás. Egy biztos: ha ránézünk valamelyikre, garantáltan nem hagy minket hidegen. A Magyar Nemzeti Galéria „Dada és szürrealizmus” című időszaki kiállításán október 5-ig most megtekintheti a magyar közönség e két irányzat híres külföldi

és magyar képviselőit.

A dadaizmus és a szürrealizmus képviselői szembementek a megszokottal (ami tekinthető a lázadás egyfajta megnyilvánulásának, főleg az első világháború tükrében). A szürrealisták, mint például Miró, érdeklődésének fókuszában a tudattalan állt – nem csoda: akkoriban történtek nagyobb előrelépések és fejlődések a pszichológia területén, felfedve az emberi elme mélyebb rétegeit. A másik kedvenc koncepció az álmok és a víziók, melynek legkiemelkedőbb (és bizonyára mindenki által ismert) képviselője Dalí, de például Ernst is alkotott ebben a témában.

Emellett e korszak technikai újításokat, áttöréseket is hozott. Alapanyagá váltak fotók, filmek és egyéb tárgyak, hogy – újraértelmezve ezeket – kollázst, montázst, asszablázst vagy ún. ready-made-et hozzanak létre belőlük, ami egyúttal teret adott a szabad és formabontó, már-már meghökkentő asszociációknak. Így nyertek a művészek szemében jelentést, illetve váltak ihletforrássá például hétköznapi ember számára teljesen jellegtelen gyufaszálak vagy éppen egy pár munkáskesztyű.

Azokban a látogató nem csak külföldi (az említettek kivül: Magritte, Duchamp, Man Ray, Masson, Delvaux és még sokan mások) alkotókkal találkozhat. Az Átrendezett valóság felvonultatja hazánk idevonatkozó – Kassák, Moholy-Nagy, Bortnyik által fémjelzett – műveit, dokumentumait. S ha mindez nem lenne elég, mozgóképeket is szemlélhetünk: dadaista és

szürrealista filmalkotásokat nézhetünk meg.

A jeruzsálemi Izraeli Múzeum, illetve a magyar magán- és köztulajdonú gyűjtemények részét képező alkotásokból álló kiállítás nemcsak az érzékekre gyakorol mély benyomást a tipikusan gazdag és élénk, kontrasztos színeknek köszönhetően, hanem még az agytekervényeket is megdolgoztatják a nem mindennapi tárgy- és anyagválasztások, illetve az erőteljes képi világok, megjelenítések.

Összességében talán izgalmasabb, figyelemfelkeltőbb végeredményt is ki lehetett volna hozni ebből a témából, de a lehetőségek és korlátok figyelembevételével komplex, az irányzatokat sok oldalról bemutató tárlatot hoztak össze a szervezők. A kiállítás ugyan bizonyos tekintetben visszafogottnak hatott, ugyanakkor tanulságosságát és igényességét nehéz lenne vitatni.

A hírnév áldozatai

▲ RUBIN ESZTER

Manapság, ha megkérdezzük egy kisgyereket, hogy mi szeretne lenni, ha nagy lesz, a leggyakoribb válasz: „celeb”. A TV-ben vagy az újságok hasábjain azonban sokszor eléggé más láthatunk, mint ami a szupersztárok életében valójában zajlik. Nem minden csupa fény és pompa: hírességnek lenni nagyon is megterhelő dolog.

A New York Times szerint a színészek, zenészek, énekesek és sportolók sokkal hamarabb halnak meg, mint a többi ember. Ez legtöbb esetben egy előre látható folyamat vége, de azt is kimutatták, hogy a rákos megbetegedés is gyakoribb a showbiznisz világában. A stressz számos bajt tud okozni, így nem meglepő, hogy a hírességek szervezete is nehezen szokik hozzá az állandó hajtáshoz. A hollywoodi gépezet sok esetben bedarálja a testi vagy lelki értelemben gyengébb, érzékenyebb embereket.

Az a sztereotípiá, miszerint a sztársághoz szükségszerűen hozzátartozik az alkohol, a cigaretta, vagy épp egyre többször valamilyen kábítószer, sok esetben nem alaptalan. A tinisztárok, mint például Lindsay Lohan, sokszor esnek a különböző szenvedélybetegségek csapdájába. Ennek legvalószínűbb oka, hogy a fiatalok csillogás hamar elmúlik. Az ifjú hírességeknek nagyon

nehéz kitörni abból a szerepből, amibe beskatulyázták őket. A kudarcok pedig hozzák magukkal az egészségtelen életmódot, az pedig az újabb kudarcokat – a kör ördögi...

A nemrégiben tragikus módon elhunyt Robin Williams testhezálló példa, ha arról beszélünk, hogy valaki nem bírja a nyomást a kamera előtt és a háttérben. A színész öngyilkosságot követett el. Felesége elárulta, hogy a lelkileg labilis művész Parkinson-kóros volt, és ezért vetett véget az életének, ráadásul már korábban is depressziós volt, aminek következményeként gyakran nézett a pohár fenekére.

A különböző gyógyszerek vagy drogok által okozott halál többször is megjelent már a sztárok történelmében. Az egyik leghíresebb eset Heath Ledger nevéhez fűződik. A Túl a barátságon címszereplőjére meztelenül, üres gyógyszeres fiolák közt fekve találtak rá holtan. Akkoriban már köztudott volt, hogy a színészek komoly drogproblémái voltak. Mindez visszavezethető volt arra, hogy a fiatal embernek már akkor szembe kellett néznie egy tönkrement házassággal, amiből még egy kislánya is született. Az is igaz volt rá, hogy sokakhoz hasonlóan nem tudta kezelni a hirtelen jött népszerűséget.

Nem csak külföldön, de Magyarországon is gyakran esnek művészeink a hírnév áldozataul. A nemrégiben elhunyt Bajor Imre tragédiája egy ország szeme láttára zajlott le. A színész

FOTÓ: BUDAPESTI OPERETT SZÍNHÁZ
BAJOR IMRE EGYIK UTOLSÓ NAGY SZÍNPADI SIKERE A MÁGNÁS MISKA CÍMSZEREPE VOLT.

amúgy is hajlamos volt depresszív tüneteket produkálni, vállalkozása csődbe jutott, ráadásul alkoholproblémái is közbeszéd tárgyát képezték (ő sem tagadta soha), így nem volt egyszerű számára a gödörből kikecmeregni. Később még úgy tűnt lábra tud állni, de újabb és újabb akadályokat gördített elé az élet, és a végzetes agydanagot már nem tudta leküzdeni.

Az imént felsorolt hírességek csupán kiemelt közelmúltbeli példái annak a rengeteg történetnek amit

celebvilág tragikus oldaláról hallunk. És bár a halál csak szélsőséges következmény, de a legtöbben ugyanazon a rossz úton indulnak el. Amy Winehouse vagy a Glee-ből ismer Cory Monteith is ártalmatlannak tűnő drogozással kezdték, és tragikus módon végeztek. A nyomást tehát a legerősebbek sem mindig bírják. Nem ártana mérlegelni, hogy mi az, ami még befér a csillogó hollywoodi álomba – mindent azért aligha adhatunk fel érte.

Sziget és minden más – szubjektíven

▲ BODÓ VIRÁG

Biztos vagyok benne, hogy minden, a bulizásra kicsit is hajlamos egyetemista a nyarat elsősorban a fesztiválszezon miatt várja. Nem volt ez másképp velem sem, ám az eddigi évekkkel ellentétben idén csak a Sziget Fesztiválra látogattam el. Elsősorban azért élveztem nálam prioritást, mert a fővárosban rendezik meg, így tősgyökeres budapestiként ide a legegyszerűbb az eljutás. A legjobb egyértelműen Calvin Harris és az Outkast volt, illetve az egész fesztivál „ittbármimegtörténhet” hangulata. De lássuk kicsit bővebben...

Az árak idén is magasak voltak, az emberek most is a világ minden tájáról érkeztek, és a fellépőkből most sem volt hiány, sőt, úgy gondolom, évek óta ez volt a legerősebb gárda a Szigeten. A Luminárium, az Ability Park, a Civil Sziget és még rengeteg más helyszín kínált napközben programokat, ha nem szerettünk volna már kora délután tombolni valamelyik koncerten. A legnagyobb tömeg egyértelműen

a csütörtöki napon volt (85 ezer fővel), hiszen a szervezőknek aznapra sikerült a legnevesebb fellépőket felvonultatni: velünk volt a Bastille, Lily Allen, Macklemore & Ryan Lewis – és ez csak a nagyszínpad.

Évek óta nagy kedvence mindenkinek a Tarot Labirintus, ahol egy önismereti utat járhatunk végig, és akár három órába is beletelhet, hogy kijussunk a komplexumból. Természetesen nem vagyunk bent egyedül: árkanumok bukkannak fel, akik szimbolikusan egy-egy döntéshelyzetet, választatot képviselnek, és nyakatekert mondatok megfogalmazásával segítik – vagy éppen gátolják – kijutásunkat a labirintusból. Aki ellátogatott már ide, az tudja: a helyszín olyan nagy népszerűségnek örvend, hogy a bejutás akár egy fél napba is beletelhet.

A másik népszerű helyszín a Luminárium, ami idén már tizenkettedik alkalommal rendezetteti meg a szigetlakók mindennapjait. Egyszerre építészeti, festészeti és performance, de ezt úgyis csak akkor érezzük át, ha bejutunk. A Luminárium tele van fényekkel, színekkel és azok keverékével – aki betéved, az pár percig garantáltan nem tud megszólalni.

Before I die – a fal, ahol kifejezhetjük, mit szeretnénk még elérni az életben a halálunk napja előtt; egyfajta végtelenített bakancslista. Idén is volt pár igazán kreatív látogató: van, aki a Beatlest akarta látni, de olyan is akadt, aki egy lánnyal szeretett volna fűvet szívni, esetleg világalomra törni.

De repülünk egy kicsit vissza az időben, és nézzük meg, mi történt még idén nyáron.

A vizsgaidőszak után az egész Corvinus Bala-tonkenese felé vette az irányt, hiszen itt lehetett kiereszteni a gőzt a Közgáz Évzáró Fesztiválon. Ezek után alig maradt időnk regenerálódni, szinte azonnal kezdetét vette a soproni VOLT Fesztivál, olyan fellépőkkel, mint az Arctic Monkeys vagy az MGMT. Párnapos szünet után elkezdődött a Bala-ton Sound, ahol Martin Garrix-tól David Guettán és WizKhalifán át Armin Van Buurenig mindenki ott volt, aki „számít”. Az EFOTT és a debreceni Campus Fesztivál is hozta a szokásos színvonalat és a formát, így biztosan jövőre is legalább ennyi látogatóra számíthatnak. Ezek után jött a Művészetek Völgye és az Ozora, majd hirtelen elérkezett a nyár utolsó hónapja, és vele együtt a B.My.Lake, a Strand, a SZIN, és a LightsOff is. Reméljük, mindannyian jól szórakoztatok – és kezdetünk készülni, hisz kevesebb mint tíz hónap múlva kezdődik a következő fesztiválszezon.

A Kelet tánca

▲ KLUBERT DÓRA

A lig takaró ruhadarabok, kecses mozdulatok, hipnotizáló dallamok. Eredeti nevén: a kelet tánca több érdekességgel szolgál számunkra holmi erotikus, nőiességet hangsúlyozó mozdulatoknál és áttetsző selyemkendőknél.

A hastánc a keleti termékenységi táncokból alakult ki, a fiatal lányok ennek segítségével készítették fel testüket, izmaikat a terhesség és a szülés megpróbáltatásaira. Egyiptomban a mai napig jelen vannak az esküvőkön a hastáncos lányok, akik azért táncolnak, hogy a fiatal pár házassága termékeny legyen.

A 19. században alakult ki a mai napig élő „cabaret style”, azaz revü

stílus is. Mivel a viktoriánus Európában addig ismert táncokban nem alkalmazták a csípő és a váll külön mozgását, a táncot franciául a „danse du ventre” (a has tánca) szókapcsolattal illették, tévesen.

Ez a tánc jellegzetesen elkülöníti a különböző testrészek, testtájak mozgását. A tökéletes izoláció elsajátítása rendkívül hosszú folyamat, mert más ritmusra mozdul a csípő, a láb, a mellkas és a kar. A mozdulatok általában lágyak, nőiesek, ám a könnyednek tűnő tánc korántsem egyszerű, hiszen ritkán használt izmok kapnak szerepet mozgás közben. Mégis jelentős jellegzetességek fedezhetők fel a tényleges tánctechnikában, a kultúrák különbözőségeinek megfelelően. Az egyiptomi mozdulatok pontosak, a csípő végig a bordakosár alatt van, a

felsőtest függőleges, míg a török táncosok a felsőtestüket gyakran hátra, a medencéjüket pedig előre tolják. Az egyiptomi táncosok között nem kifejezetten népszerű a talajon bemutatott tánc, míg ez a török stílusban igen közkedvelt. Az alaplépések és figurák elsajátítását követően voltaképp improvizatív táncról beszélhetünk, ahol a csipőjáték kerül a tánc előterébe, azonban az érzelmeket a finom kézmozdulatok mesélik el egy elvont, spirituális kommunikáció keretében. A technikán kívül eltérés figyelhető meg a ruhák díszítésén és a kiegészítők használatánál egyaránt. A kellékek között a legismertebb a fátyol, de botot, kardot és apró cintányérokat is használnak a táncosok, amelyek segítik őket egyéniségük kifejezésében.

A hastánc leglátványosabb kiegészítője az érmekkel díszített rázókendő. Hagyománya állítólag az ókori Görögországból származik, ahol

a szegény családból származó fiatal lányok a város piacsterén táncolva kerestek pénzt az esküvőjük előtt. Az összegyűlt közönség pénzzel jutalmazta a táncost, aki ezeket az érméket azután felvarrta a ruhájára.

Jelenleg turisztikai látványosságként, populáris stílusban táncolják a Közel-Keleten, Afrikában továbbra is a rituális tánc szerepét tölti be. Profeszszionális szólótáncként Amerikában és Európában vált népszerűvé, ahol az érdekeny előadóművészek arra törekednek, hogy az orientális tánc művészetétől ne jöjjenek ki magát.

A hastánc rengeteg gyakorlást igényel, de ez tipikusan az a táncforma, amely kortól és nemtől függetlenül minden nőből istennőt farag! Azonkívül, hogy a mozdulatok és a járás nőiesebb, kecsesebb lesz, erősíti az önbizalmat, és segít megteremteni a belső harmóniát.

A HÓNAP FOTÓJA

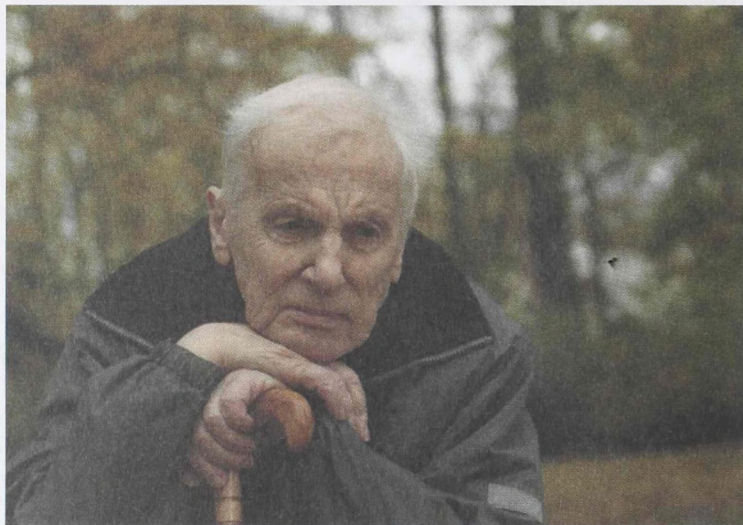
FOTÓ: HORVÁTH MÁTÉ

Közhelyek újratöltve – bölcs idősek arany szavai

▲ DENGyel DÓRA

Mindannyian vágyunk arra, hogy kulcsként kapjuk a kezünkbe a boldogság receptjét. Esünk-kelünk, epizódokat élünk meg az életünkben,

amelyekről később úgy gondoljuk, megelőzhetőek lettek volna, ha valaki előre figyelmeztet. Megfogadjuk, hogy mi ezt másképp fogjuk csinálni a saját gyerekeinkkel. Az élet, az univerzum és a minden keresése közben kimentem az utcára, és megkérdeztem a köztünk járó időseket, milyen bölcsesség-

gel ajándékoznák meg a mai ifúságot. A válasz nem a negyvenkettő volt.

Egy néni a vásárcsarnokban kifejezetten szomorú volt, amikor tanácsot kértem tőle az ifúság nevében. Ő a tisztetlenséget, a szeretet és tolerancia hiányát fájlalta. Bár valami pozitívabbra vágytam, mégis úgy gondolom, érdemes elgondolkodnunk ezeken. „...szállok le batyuval a villamosról, fiatal emberek jönnek, és olyat kiabál egyik a másiknak oda, hogy lökd már le azt a vén pi***t – nem akarom mondani... Megyek az utcán, és nekem jön. Olyan nincs, hogy kikerülni? Nem akarom bántani a fiatalokat. Az Önöktől távolabbi korosztályt inkább hibáztatom. Teljesen bejött az életbe ez a nyomorult anyagi probléma, ez a törtetés... Majd esetleg az Ön unokája unokájának jó lesz...” Akármilyen sokszor halljuk is, és érezzük néha jogosnak a saját, idősek igényeit figyelmen kívül hagyó hozzáállásunkat, nem árt tisztában lennünk vele, hogy törtető viselkedésünk néha elsodorja a törekeny, ráncokkal barázdált ereklyéinket, a tisztességet tartó, berakásos oszlopainkat.

Második megkérdeztem már bizakodóbb volt. „A bölcsességet és a tisztességet adnám át. Soha nem szabad arra alapozni az életet, hogy hamar-hamar mindent megszerezni – a semmiért cserébe. Türelemmel, bölcsen és megfontoltan élni, mert ha szegényebben is, de nyugodtabban él

az ember. Visszagondol az életre, és nem érte meg a stressz... Mi megtanultuk a nagyapánktól, aki megjárta mind a két világháborút, hogy nem szabad elégedetlennek lenni. Amit saját magunk megteremtünk, annak örülni, és nem annak, amit csak úgy megkapunk másától. Adni pedig mindig jobb, mint kapni. (...) A tisztesség a legfontosabb erény. Ne aláz, bánts meg másokat, csak azért, mert te feljebb vagy, ő meg lejjebb. Ne tartsd magad nagynak, hiszen minden emberre szükség van – a kisemberre is, aki a koszos munkát végzi, és kell egy főnök, a nagyok, akik irányítják. Toleránsnak kéne lenni az embereknek egymással szemben, nem pedig kihasználni a másikat.”

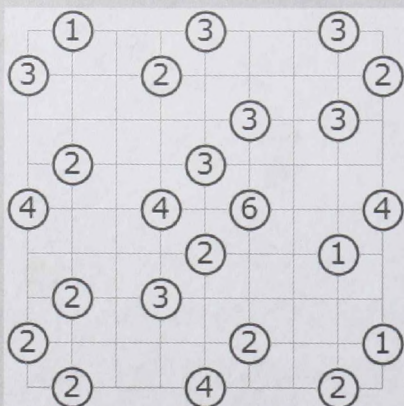
Utolsó megkérdeztem, egy bácsi kissé kiábrándult volt, szavaiból a keserű szemléletű derűje csengett ki. „Anyámmal úgy szöktünk át Magyarországra, nem volt gyerekkorom itt se, ott se. Mit meséljek? Ha az embernek nincsen gyerekkora, mit tanácsoljon az unokáinak? Tudja, most eljöttem megnézni a tűzijátékot. En nyeni fiatal inni, amit itt láttam a hídon... Mentek el itt, egyik kezében sör, a másikban pálinka. Mit mondjak neki? Ne igyál fiam, mert mérgezed magad? Azt mondja, menj innen vénember, mit beszélsz! Nem is nézték a tűzijátékot, csak ittak. Mint a meccs. Nem azért megyek a meccsre, hogy nézzem, hanem hogy balhézzak.”

Az elmaradhatatlan rejtvény

Hashiwokakero

▲ GYIMESI BERNADETT

Legújabb fejtörőnk vicces japán neve mögött a magyarul „Hidak”-ként ismert rejtvény bújik meg. Minden számmal töltött kör alakú szigetről annyi hídnak kell kiindulnia egy másik szigetre, amennyi a benne szereplő szám értéke. A hidak nem keresztezhetik egymást, csak függőlegesen vagy vízszintesen haladhatnak a legközelebbi szigetig, valamint bármely szigetről el kell tudnunk jutni bármely másikra a hidakon keresztül. Jó szórakozást!

IMPRESSZUM

közgazdász

corvinusmédia

MAGYARORSZÁG LEGRÉGEBBEN
MEGJELENŐ FELSOÓKTATÁSI LAPJA
ALAPITVA 1951

FŐSZERKESZTŐ: Pekoli Miklós
(miklos.pekoli@bcehok.hu)

FELELŐS SZERKESZTŐ: Kelemen Luci

ROVATVEZETŐK:

Bártfai Eszter (Karrier)
Dengyel Dóra (Közélet)
Dicsuk Dániel (Kultúra)
Gyimesi Bernadett (Kávéház)
Horváth Máté (Központ)
Illés Richárd (Corvinus Sport)
Káráz István (Corvinus World)
Kelemen Luci (Közincis)
Süle András (Közvár)
Szabó Szilvia (Köztudat)
Taksonyi Boglárka (Oktatás)

OLVASÓSZERKESZTŐ:

Ódor Viktória
TÖRDELÉS:
Balogh Katalin
TERJESZTÉS:
Illés Roland (Közgáz Campus),
Kalla Krisztina (Budai Campus)

ALAPÍTÓ KIADÓ:

a Budapesti Corvinus Egyetem rektora
és a Budapesti Corvinus Egyetem Hallgatói
Önkormányzatának elnöke

FOTÓK, DIZÁJN:

Horváth Máté, Jáky Tamás, Török Anna

E HAVI SZÁMUNK MUNKATÁRSAI:

Bodó Virág, Jankowski Rita, Kalla Krisztina,
Klubert Dóra, Kovács-Dobák Géza, Maria
Karla Reinaldo, Muhel Emese, Pálfi Gergely,
Rubin Eszter, Varga Áron, Zavaczky János

SZERKESZTŐSÉG:

Corvinus Hallgatói Média Központ /
Budapesti Corvinus Egyetem
1093 Budapest, Fővám tér 8.,
2. emelet 233. iroda
Tel.: 06-1-482-5603,
E-mail: media@bcehok.hu
Web: www.corvinusmedia.hu

A Corvinus Hallgatói

Média Központ Médiumai:
Közgazdász, Corvinus Offline,
Corvinus Online, Corvinus TV

CHM

10 ÉRV

egyetemi média mesterfokon

MIÉRT

CSATLAKOZZ HOZZÁNK!

1. A Közgazdász az **ELSŐ** felsőoktatási lap Magyarországon, ahol olyan neves közéleti személyiségek kezdték meg karrierjüket, mint Boronkay Tamás (A Világgazdaság egykori felelős szerkesztője), Bolgár György (Pulitzer-emlékdíjas újságíró), Farkasházy Tivadar, Gálik Mihály (a BCE egyetemi tanára, a Magyar Rádió egykori szerkesztőségvezetője), Lambert Gábor (a Figyelő főszerkesztője) és Vince Mátyás (az MTI egykori elnöke).

2. **NÉGY** különböző **MÉDIUMUNK** (Közgazdász, CorvinusTV, Corvinus Offline magazin, Corvinus Online) között biztosan megtalálod a számodra leginkább megfelelőt!

3. **SOKOLDALÚAK VAGYUNK**, így az újságíráson, valamint a fotós, riporter- és operatóri feladatok mellett bátran kipróbálhatod magad többek között az olvasószerkesztésben, a hirdetésszervezésben vagy akár az emberierőforrás-menedzsmentben is.

4. **PROFI TELJESÍTMÉNYÉRTÉKELŐ RENDSZERÜNK** azért felel, hogy mindig pontos visszajelzést kapj a szervezetben végzett munkádról.

5. Igazi **KÖZÖSSÉGKÉNT** működünk, hiszen csak **EGYÜTT** tudunk nagyot alkotni!

6. **SZAKMAI TRÉNINGJEINK**, illetve a már tapasztaltabb tagjaink az **EGYÉNI FEJLŐDÉSEDET** hivatottak elősegíteni.

7. Szervezett **PROGRAMJAINK** keretén belül ellátogatunk más lapok szerkesztőségeibe, ahol bepillantást nyerhetsz az ottani munkába. Emellett hozzáértő tagjaink lehetőséget kínálnak neked, hogy elsajátíthasd a kép- és filmszerkesztés fortélyait.

8. Szerkesztőségünkben a munka mellett isteni **KÁVÉT** főzhetsz magadnak, **RELAXÁLHATSZ** órák közötti szünetben, vagy **ISMERKEDHETSZ** szervezetünk többi tagjával.

9. A saját szakterületeden belül ugyanolyan **SZAKMAI GYAKORLATNAK** minősül, mint bármely más munkahely. Így újságíróként, operatorként, de akár HR-esként is beírhatod az önéletrajzodba az itt eltöltött időt, garantáltan jól fog mutatni!

10. **NEM (CSAK) A PROFIKAT KERESSÜK!** Tehát bátran jelentkezz a Médiaközpontba akkor is, ha lelkes vagy, és jónak érzed magad valamiben, ami kapcsolódik a tevékenységi köreinkhez, de nincs még tapasztalatod!

Akiket keresünk – a teljesség igénye nélkül:

ÚJSÁGÍRÓ (blog, újság), **OPERATÓR, RIPORTER, VÁGÓ, OLVASÓSZERKESZTŐ/KORREKTOR, FOTÓS, HR-es, DIZÁJNER/KÉPSZERKESZTŐ.**

Ha érdekel a tevékenységünk, és csatlakoznál hozzánk, gyere el **INFÓESTÜNKRE** szeptember 30-án a C épület IX. előadójába **17:30**-kor!

Ha pedig szívesen csatlakoznál hozzánk, akkor küldd el **ÖNÉLETRAJZODAT** és **MOTIVÁCIÓS LEVELEDET** a media@bcehok.hu-ra!

JELENTKEZÉSI HATÁRIDŐ: OKTÓBER 15.

Ha bármilyen kérdésed lenne, a fenti e-mail címen vagy az E. 233-ban keress minket!

Várunk csapatunkban!

Havilap ★ Blog

TV ★ Magazin

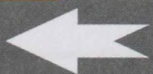
corvinusmédia

HALLGATÓI MÉDIAKÖZPONT

Érdekel a
MÉDIA világa?

Csatlakozz hozzánk
MOST!

További információk az újságban!